

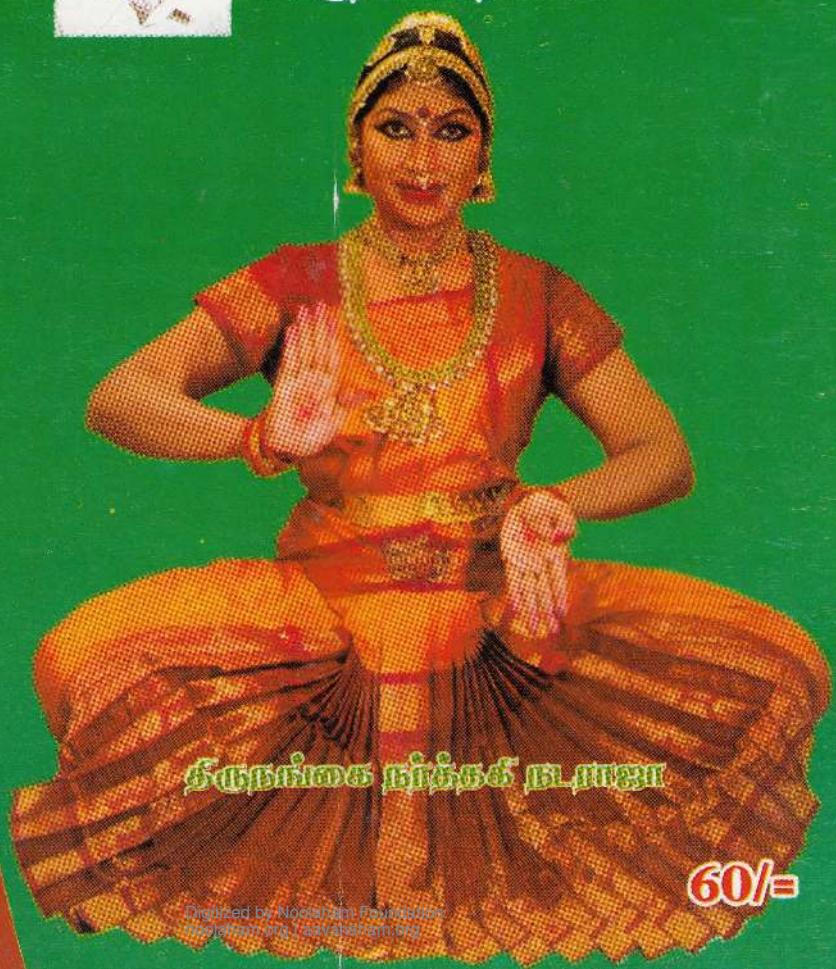
July 2012
Issue : 55

இசங்கத்ரி

கிளச்சியும் கில்லாமல் கிலக்கியும் கில்லை

கமலூர் வாக்கரவானன்

தமிழ்நாடு நாட்டுக் கலை

60/-

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - மனியார் பேர் மற்றுமொத்த திருக்களினும்

ஆகஸ்ட் 2012
வீசீஸ் : 55

‘செந்கதீர்’

அண்ணுச் சந்தூர் :

ரூ 1000/-க்குக்

குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

- ★ “செந்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

- ★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

- ★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

- ★ காசோகலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடுக. Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

இல்லியர் இல்லாஸல் இலக்ஷியர் இல்லை

செங்கதி

தோற்றும் 30.01.2008

55

ஆடி 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

வெது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதி ரோன்

தொ.பேசி/T.P - 065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருவு

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -
croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதி ரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்

19, மேல்மாடித் தெரு,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Contact :

Senkathiron

T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,

Batticaloa,

Sri lanka.

◆ ஆசிரியர் பக்கம்	02
◆ அதிதிப்பக்கம்	03
◆ கற்பெனப்படுவது... (சிறுகதை)	04
- இந்திரானி புஸ்பராஜா	
◆ குருக்கள்மடம் கிராமத்தின் வேதப் பிடியின் சிதிலங்கள்	09
- ப.இராஜதிலகன்	
◆ பூங்காவனம் காலாண்டுசூ சஞ்சிகை பற்றிய விமர்சனம் - எம்.எம்.மன்ஸார்	15
◆ சிரிகதை - அமிர்தகழியான்	17
◆ நெஞ்சிற்கு நீதி கவிதை.	18
- மன்னார் அமுதன்	
◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 35	19
- பன்மொழிப்புலவர் த.கனரத்தினம்	
◆ மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள், பட்டியல் - VI	21
- செ.எதிர்மன்னசிங்கம்	
◆ எங்கள் தாயகமே... எழில்மேவும் கலையகமே... (கவிதை)	22
- சாய்ந்தமருதார் கேயெம்மே அல்ல்	
◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 04 -அன்புமனி	25
◆ தெறிகதிர் -13	32
◆ தெறிகதிர் - 14	33
◆ நம் நேரம் நமக்கே (கவிதை) -	34
- யோகா.யோகேந்திரன்	
◆ பதிவு	36
◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை -16	38
- திருக்கோவில் யோகா.யோகேந்திரன்	
◆ கதைகறும் குருள் - 32 -கோத்திரன்	42
◆ நறுக்குள் (கவிதை)	48
◆ விசுவாமித்திர பக்கம்	49
◆ சின்னது சிர்ப்பானது உண்மையானது -07	53
- பாலமின்மடு கருணா	
◆ அம்பலம் - (குறுங்கதை) - வேல்அமுதன்	54
◆ கதிர்முகம்	55
◆ தெறிகதிர் - 15	57
◆ தெறிகதிர் - 16	58
◆ தெறிகதிர் - 17	61
◆ விளாசல் வீரகுட்டி	64

இருக்கங்களுக்கு இருக்கியேரே பொறுப்பு

ஆசிரியர் பக்கம்

‘கண்ணகி கலை இலக்கியவிழா - 2012’ எதிர்வரும் யூலை 28, 29ம் திகதிகளில் மட்டக்களப்பு புதுக்குழியிருப்பு கண்ணகி மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெறவள்ளது. இந்தக் கட்டத்தில் சென்ற வருடம் நடைபெற்ற ‘கண்ணகி இலக்கிய விழாவின்’ கள்ளி விழாவான ‘கண்ணகி இலக்கிய விழா 2011’ இனை மீட்டுப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. மட்டக்களப்பின் அன்மைய வரலாறு கண்டிராத வகையில் மிகச் சிறப்பாக இவ்விழா 2011 ஜூன் 18, 19ம் திகதிகளில் மட்ட/அரசடி மகாஜனக் கல்லூரிக் கலை அரங்கில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவிலே வெளியிடப்பெற்ற ‘கண்ணகி இலக்கியவிழாப்பட்டயம்’, “இவ்விழா எதிர்காலத்தில் வருடம் தோறும் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும்.” எனப் பிரகடனப்படுத்தியது. அப்பட்டயத்திற்கு அமைவாக இரண்டாவது விழா இப்போது நடைபெறவள்ளது. இப்போது மட்டக்களப்பில் முழுக்கிழக்கிலங்கையை யும் தழுவியதாகக் கண்ணகி கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்று உருவாகி வருவதனை மிகத் தெளிவாகவே அடையாளம் காணமுடிகின்றது. இதுவே கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளமாகப் பரிணமித்தும் உள்ளது. ‘கண்ணகி கலை இலக்கிய கூடல்’ என்ற அமைப்பும் இவ்வருடம் மட்டக்களப்பில் உருவாகியுள்ளது. இவ்வருட விழாவை ஏற்பாடு செய்தது மட்டுமல்ல எதிர்காலத்தில் இவ்விழாவை மேலும் விரிவுபடுத்திக் காத்திரமான சமூகப் பணிகளிலும் இவ் அமைப்பு ஈடுபடவுள்ளது என்ற நற்செய்தியும் கிடைத்துள்ளது.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் ஒன்றியணைத்து அவர்களது சமூக - பொருளாதார - அரசியல் - கல்வி - கலை - இலக்கிய மேம்பாட்டை நோக்கி அறிவு பூர்வமாக அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் சமூகநோக்கத்தைக் கொண்டுள்ள இவ்விழா சென்ற வருடத்தைவிடவும் இவ்வருடம் மேலும் சிறப்புச் ‘செங்கதிர்’ வாழ்த்துகிறது.

மேலும் கடந்த ஆறு தசாப்தகால அரசியலால் இதுவரையும் சாதிக்க முடியாமற் போன சமூக ஒற்றுமை உட்பட சமூகநலன் சார்ந்த பல விடயங்களை கலை இலக்கியத்தினாடாகச் சாதிக்கப் பறப்பட்டுள்ள ‘கண்ணகி கலை இலக்கிய கூடல்’ அமைப்பிற்கு அனைவரும் திரண்டு ஆதரவு நல்கவேண்டும் என்றும் ‘செங்கதிர்’ வேண்டிக் கொள்கிறது.

-செங்கதிரோன்-

அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்கலை வழங்கி “செங்கதிர்”

இன் வழங்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

- ஆசிரியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கத்திர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி, கவிஞர் வாக்கரவாணன் அவர்களாவார்.

வாழ்க்கைக்குறிப்புகள்:-

பெயர் - சந்தியாப்பிள்ளை அரியரெத்தினம்
புனைபெயர் - வாக்கரவாணன்

பிறந்த திகதி: 22.12.1941

பிறந்த இடம்: வாக்கர, மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

தந்தை:- பேதுருப்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளை

தாய்:- சந்தானம் சந்தியாப்பிள்ளை

தந்தைவழிப்பாட்டன்:- அ.பேதுருப்பிள்ளை உடையார்

தாய்வழிப்பாட்டன்:- க.செ.கணபதிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்

கல்வி:-

- (i) வாக்கர ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை(ஆரம்பகல்லி)
- (ii) மட்புனித மரியாள் பாடசாலை(ல் இருந்து க.பொ.த.சாதாரணதரம் வரை)
- (iii) மட்சிவானந்த வித்தியாலயம் (க.பொ.த.உயர்தரம்)
- (iv) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் (வித்துவான்)

பத்திரிகைத்துறை:- ‘அன்னையின் குரல்’ ஆசிரியர், ‘சுதந்திரன்’ துணை ஆசிரியர், ‘போது’ சஞ்சிகை ஆசிரியர் (1998 - 2008)

கல்லூரி ஆசிரியர்:- புனித - பத்திரிகியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

எழுத்துப்பணி ஆரம்பம்:- 1956 ம் ஆண்டு

இதுவரை எழுதிய நூல்கள்:- 35

முதல் ஆங்கில நூல் வெளியிடு:- 1980ம் ஆண்டு

முதல் தமிழ் நூல் வெளியிடு:- 1970 ம் ஆண்டு

மட்வீரமாழனிவர் முத்தமிழ் மன்றம் அமைத்துச் செயற்படல்:- 1968 ம் ஆண்டு

எழுதி அரங்கேற்றிய நாடகங்கள்:- துரோணர் சபதம், போர்ப்புயல், புரட்சித்துறவி, அக்கினிப் பர்ட்சை, போராட்டம் ஆகியன.

கற்றமொழி:- தமிழ், ஆங்கிலம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம் (ஒரளாவு)

பெற்ற விருதுகள்:- இலங்கை அரசு இலக்கிய விருது(சிறுவர் இலக்கியம்), வடக்கிழக்கு மாகாண சபை விருது (கவிதை நூல்),யாழ் இலக்கியப்பேரவை விருது (சிறுவர் இலக்கியம்), முதல் அமைச்சர் விருது (2010), கலாபூஷணம் விருது (2010)

கற்பென்படுவது.....

இந்திராணி புஸ்பராஜா

'கல்லடிப்பாலம்'

மட்டக்களப்பின் சரித்திரக் குறியீடுகளில் ஒன்று. வெள்ளைக்காரன் கட்டிய பாலம் என்பார் அப்பா. மட்டக்களப்பைத் தாக்கிய சூறாவளிக்கும், சுனாமிக்கும் தாக்குப் பிடித்த பாலம். அதற்கே உரிய கம்பீரத்தோடு தனது கரிய நிறமும் மாலைவெயிலில் பள்ளப்பாக மின்ன எங்களது

கண்கள் முன்னே காட்சியளிக்கிறது.

மாலை இளஞ்சுரியன் பாலத்தின் நேரே வாவிக்கரையைத் தொட்டாற் போலிருக்கும் கரிய கோட்டை மதிலுக்குப் பின்னால் ஓளிந்து கொள்ளத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தான். இந்த இதமான மாலை வேளையில் பாலத்தின் அமைவிடத்தில் இருந்து கூப்பிடு தொலைவிலுள்ள உணவு விடுதியின் பின்புறத்தில் நிற்று கொண்டிருக்கிறோம் நானும் அவரும். நாங்கள் நிற்கும் இடத்தின் முன்னால் அழகான வாவி... நீரைக்கிழித்துக் கொண்டு துள்ளிப் பாயும் மீன்கள்.

அவர் எனக்கு இப்போதுதான் அறிமுகமானவர். சாதகம் பார்த்துப் பெற்றோர்கள் பேச்சவார்த்தை நடத்தி என்னைப் 'போட்டோ'வில் பார்த்து திருமணத்தின் முன் என்னைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்ற ஆவவில் இந்த இடத்தைத் தெரிவு செய்து இங்கே வந்திருக்கிறார். லண்டனில் ஒரு தனியார் கம்பனியில் வேலை செய்கிறார் என்று சொன்னார்கள். பெயர் ரவீந்திரன். இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும். இளிமேல் அவர் ஏதும் சொன்னால்தான் அவரைப் பற்றி மிகுதியை அறிந்து கொள்வேன். கம்பீரமாக இருக்கிறார். நீண்ட நாட்களாக லண்டனில் வசித்ததால் நல்ல நிறமாக இருக்கிறார். எத்தனையோ விடயங்களைக் கேட்டறியவேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தாலும் முதல் சந்திப்பு என்பதால் என்னால் பேச முடியவில்லை. பூங்காவின் கரையோரத்தைத் தொட்டவாறு ஒடிக் கொண்டிருக்கும் வாவியையும் அதன்மேல் அசைந்து கொண்டிருக்கும் படகுகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவர்தான் மௌனத்தைக் கலைக்கிறார்.

"இந்த 'பெஞ்சி'ல் இருந்து பேசலாமா?" எமக்கு அருகே இயற்கையை ரசிப்பதற்காகப் போடப்பட்டிருந்த சீமேந்து இருக்கையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். "ஓ... அதுக்கென்ன இருக்கலாமே" மெதுவாகக் கூறியபடியே அவர்

அமர்ந்து கொண்டதும் நானும் அமர்கிறேன்.

என்ன கேட்கப்போகிறார்.... எனக்குள் பல வினாக்கள்.

“வசந்தி ...என்னை உனக்குப் பிடிக்கிறதா?” என் விழிகளை ஊடுருவிச் செல்லும் பார்வையூடன் கேட்கிறார்.

“ம்” என்றேன்.

“என்னைப் பொறுத்தவரை லண்டனில் வாழ்ந்தாலும் எனக்குப் பிடிச்சது தமிழ்க் கலாசாரம்தான்.... அதுதான் நான் இங்க உள்ள பெண்ணைப் பார்க்கச் சொன்னனான்...” இந்த இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு என்னைப் பார்க்கிறார்.

“அதுசுரி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட விருப்பம்” என்கிறேன் நான்.

“ஆனாலும் எனக்குச் சில கொள்கைகள் இருக்கு... என்னுடைய மனைவி இப்பிடித்தான் இருக்கவேண்டும் என்டொரு விருப்பமிருக்கு” அவருடைய பேச்சில் இருந்து அவர் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்று புரியவில்லை. “வசந்தி.. இன்னும் கொஞ்ச நாளில் கலியானம் கட்டப்போறும்... அதால் எங்களுக்குள் எந்த ஒளிவு மறைவும் இருக்கக் கூடாதுதென்டு நினைக்கிறேன்.”

“நானும் அப்பிடித்தான் நினைக்கிறேன்.. என்னைப்பற்றி விசாரிச்சிருப்பீங்க.. நான் படிச்சு.... ‘கிறஜாவேற்’ பண்ணி இப்ப ‘பாங்’கில் ‘செகண்ட் ஓபிசரா’ இருக்கிறன். ஒரு தம்பி இருக்கிறான்... அப்பா ‘பாங்க் கிளாக்’கா இருந்து ‘ரிட்டய்’ரானவர். அம்மா வேலையில்ல...” நான் சொல்லிக் கொண்டே போக அவர் கலகலவேனச் சிரிக்கிறார். நான் வியப்புடன் பார்க்கிறேன். “இதெல் லாம் எனக்குத் தெரியும்... நான் கேட்கப் போறது இதெல்லாமில்லை..”

“அப்ப... என்ன கேட்கப்போற்றங்க.”

“நீ.. உன்னுடைய ‘ஸ்கூல் டேய்’சுல யாரையாவது ‘லவ்’ பண்ணி இருக்கிறயா?” என்னுள் சிலீர் என ஒரு புது அதிர்ச்சி. இப்படியொரு கேள்வியை எனது எதிர்காலக் கணவனிடமிருந்து நான் எதிர்பார்க்க வில்லை. வித்தியாசமான ஒரு அஸ்திரம்.. என்ன பதில் சொல்வது. ஆம் என்பதா அல்லது இல்லை என்பதா. எனக்குள் பல கேள்விகள். “வசந்தி... இந்த விஷயத்தில் நீ உண்மையே சொல்ல வேண்டுமென்டு எதிர்பார்க்கிறேன்.”

நான் என் பள்ளி நாட்களை நோக்கி என் சிந்தனையை நகர்த்துகிறேன். எனது முளைக்குள் பற்பல நினைவுகள் வந்து போகின்றது.

“பள்ளி நாட்களில் வாற கவர்ச்சியையோ உணர்வுகளையோ தெய்வீகக் காதல் - மறக்க முடியாத காதல் எண்டு சொல்லமாட்டன்... அந்த வயதில் ஒரு எதிர்பால் கவர்ச்சி - ‘ஹோமோன்’கள்ட ஆக்கிரமிப்பு - அப்பிடித்தான் நான் நினைக்க முடியது. நான் ‘ஏல்’ படிக்கக்குள்ள எங்கட வகுப்பில் என்னோட படிச்ச முகுந்தனை எனக்குப் பகிடி பண்ணுவாங்கள்... கும்மா ஒரு பொடியளிட்ட ‘நோடஸ் கொப்பி’ வாங்கினால் போதும். அவன் பேர எனக்கும் என்ற பேர அவனுக்கும் சொல்லுவாங்கள். இதால் அவனும் சிலவேளைகளில் என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பான். தன்னை எனக்குப் பிடிக்குதா எண்டு கேட்டுக் கடிதம் தந்திருக்கிறான்... அந்த வயதில் இப்பிடியெல்லாம் ஒரு காதலா எண்டு வேடிக்கையாயிருக்குது.”

நான் பேசி முடிக்கும்வரை அவர் எனது முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது முகத் தோற்றுத்திலிருந்து இதனை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா நிராகரிக்கிறாரா என்று அறிய முடியவில்லை. “பள்ளிக்கூடத்தில் இப்பிடியொரு காதல்.. ‘கம்பசி’ல்...” அவரது கேள்வி என்னுள் கோபத்தை வரவழைக்கப் பார்க்கிறது.. அடக்கிக் கொள்கிறேன். “கம்பசைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திரமான வாழ்க்கை.. கிளாஸ் அடிக்க வேணும் எண்ட ஆசையிலயோ.. அல்லது என்ற தீர்பார்ப்பிற்குரிய ஒருவர் கிடைக்காததாலயோ ஏதோ ஒண்டால் காதலே வரல்ல...” என்னுடைய வாரத்தைகளுக்குச் சிறிது அழுத்தம் கொடுக்கிறேன் நான். அவர் முகத்தில் ஒரு மெல்லிய புன்னகை வந்து போகிறது...

“நான் கேக்கிறென்டு கோபிக்காத.. நான் தான் சொல்லிட்டனே எல்லா விஷயத்திலயும் நாம் வெளிப்படையா இருக்கவேணுமென்டு.. வேலை செய்யிற இடத்தில்...”

எனக்கு உண்மையாகவே கோபம் வருகிறது.... கல்யாணத்தின் மீதே வெறுப்பு வருகிறது.. முதன் முதலில் வித்தியாசமான ஒரு மனிதனைச் சந்தித்தது போல் உணர்கிறேன்.

“பாங்கில வேலை செய்யிற நேரம் சிலர் சில அபிப்பிராயங்களைக் கேக்கிறது வழமைதானே.. சஞ்சீவ் எண்டு ஒருத்தர். ‘கிளாக்’தான். பார்க்க நல்ல ‘ஸ்மார்’ட்டா.. இருப்பார்... பண்பான ஆள்.. தேவையான உதவி எல்லாம் செய்து தருவார்... மனிதாபிமானமுள்ள மனிதன்... அப்பா இல்லை. அம்மா மட்டும்தான். ரெண்டு தங்கச்சிமார். என்னைக் கலியாணம் செய்ய விரும்பிக் கேட்டார்.. என்னைப் பொறுத்தவரை எல்லா விஷயத்திலயும் ஒரு எல்லை வைச்சிருந்தன். என்ற அம்மா அப்பாட்ட கடைச்சுன்.. ரெண்டு தங்கச்சிமார் பொறுப்புக் கூட எண்டு வேண்டாம் எண்டுட்டாங்க..” அவரிட்ட சொல்லிற்றன்....”

நான் வேகமாகச் சொல்லி முடிக்கிறேன். அவர் எம் முன்னால் பரந்து கிடந்த புற்றுறையைப் பார்த்தபடியே ஏதோ யோசிக்கிறார்.

“சரி வசந்தி அவரோட எங்காவது வெளியில் போய் இருக்கிறாயா..” நான் சட்டென நிமிர்ந்து கோபப் பார்வை பார்க்கிறேன். காதலே இல்லையென்று சொல்லும்போது இதென்ன கேள்வி.

“இல்ல வசந்தி லண்டனில் என்ற ‘பிரெண்ஸ்’ எல்லாரும் சொல்லுவாங்க. இப்ப சிறிலங்கா ‘கேள்சு’ம் லண்டன் பெட்டையள் போலத்தானாம்..”

அவரது பேச்சை இடைமறிக்கிறேன் நான்.

“எனக்கு உங்கட பேச்சும் போக்கும் விளங்கல்ல.. என்ன சொல்ல வாறீங்க...” என் கோபம் வார்த்தைகளில் பிரதிபலித்தது.

“ஏன் கோபப்படுகிறாய்.. இங்கேயும் பெட்டையஞக்கு ‘போய் பிழென்ஸ்’ இருக்காம். அங்கத்தையைப் போல இங்கயும் கடக்கரையெண்டும் ‘ஹோட்டல்’ எண்டும் சுத்தித் திரியிறாங்களாம்.... ‘ஷ்கல் கேர்ஸஸ்’ கூட ‘ரூம்’ எடுத்துத் தங்குறாங்களாம் இப்ப ‘அபோசன்’ கூட மிகச் சாதாரணமாகிற்றாம்...”

“இதெல்லாம் யார் சொன்னது?” என்றேன் நான்.

“என்ற ‘பிழென்ஸ்’ தான்... நான் சிறிலங்காவுக்கு வந்து கலியாணம்

கட்டப்போறன் எண்ட உடனே... எனக்குப் பகிடி பண்ணுறாங்க... இப்பலண்டன் விட மோசமாப் பொயிற்றாம் சிறிலங்கா..”

யாரோ என் பெண்மை உணர்வுகளைச் சவுக்கால் அடித்ததுபோல் இருந்தது. இங்குள்ள பெண்களில் ஒரு சிலர் தப்பானவர்களாக இருக்கலாம். சிலர் சந்தர்ப்பவசத்தால் தப்புகள் செய்யலாம். அதற்காக ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாப் பெண்களையும் கேவலப்படுத்துவதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை....

“நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கலாமா?” என்கிறேன்.

“கேள்”

“லண்டனில் அவ்வளவு பெட்டயள் இருக்கக்குள்ள ஏன் சிறீலங்காவில் ஒரு பெண் பார்த்துக் கலியானம் செய்யவேணுமென்டு நினைச்சளீங்கள்..” ‘வெரி சிம்பிள். லண்டனில் எல்லா மனிசருக்கும் எல்லாச் சுதந்திரமும் இருக்குது. அங்குள்ள பெட்டையள் தனக்கு விருப்பமான ‘போய் பிரெண்ஸ்’சத் தேடிக் கொள்ளலாம்... அவனோட் சேர்ந்து வாழலாம்.. ஏன் விரும்பினால் பிள்ளைகளும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்... இப்பிடி எல்லாத்தையும் அனுபவிச்கக் களைச்க வாறு பெட்டைகளைக் கட்ட எனக்கு விருப்பமில்ல. நான் முடிக்கிறவள் அப்பழக்கில்லாதவளாக இருக்க வேணும். அவள் எனக்கு மட்டுமே மனதாலும் உடலாலும் சொந்தமானவளாக இருக்க வேணும்.. சுருக்கமாகச் சொன்னால் முதல் முதல் தொடுற ஆண் மகன் நானாகத்தான் இருக்க வேணும்....”

“கொஞ்சம் நிற்பாட்டுவக். உங்கள் நானும் ஒன்டு கேட்கலாமா? வெளிப்படையாகச் சொல்லுங்க. லண்டனில் உங்களிற்கு ‘கேள்பிரெண்ஸ்’ இருந்ததே இல்லையா?” அவரது பார்வையை நேருக்கு நேர் சந்தித்தபாடி கேட்கிறேன். எனக்கு அழவேண்டும் போல் இருக்கிறது.

“பொய் சொல்லமாட்டன் வசந்தி.. நான் ஆம்பிள்... இதெல்லாம் அங்க சர்வசாதாரணம்... ‘கேள் பிரெண்ஸ்’ இல்லாட்டித்தான் புதுமையாக நினைப்பாங்க... நானும் ‘ஷஸ்கோ’வுக்குப் போயிருக்கன். விரும்பின பெட்டையோட இரவைக் கழிச்சிருக்கிறன்... இதெல்லாம் இல்லாட்டித்தான் லண்டனில் விசேஷம்..” அவர் நினைவுகளை அசைபோட்டுச் சிரிக்கிறார். எனக்கு அருவருப்பாக இருக்கிறது.

“அப்பிடியெல்லாம் வாழ்ந்த நீங்க இப்பிடிக் கேக்கிறது புதினமாயிருக்குது.” நான் வெறுப்போடு சொல்கிறேன்.

“நான் ஆம்பிள வசந்தி. எப்படி வேணுமானாலும் வாழலாம். ஆனால் பொம்பிளயள் அப்பிடியில்ல... இப்பிடித்தான் வாழவேணும் எண்டிருக்குது.. குடும்பத்தை வாழ வைக்கிறது பொம்பிளயள்தான்.. நான் என்ற கொள்கையில் உறுதியா இருக்கிறன்... நாங்கள் சந்தோசமாக வாழ்க்கையைத் தொடங்க வேணும்... எங்களுக்கிடையில் எந்தச் சின்னச் சந்தேகமோ சலனமோ எண்டைக்கும் வரக்கூடாது...”

நான் இடைமறித்தேன்.

“அதுக்காகச் சீதைமாதிரி நானும் தீக்குளிக்க வேணுமென்டு சொல்லப்போர்ங்களா” என் வார்த்தைகளில் ஏனாம் இழையோடியது.

“இல்ல வசந்தி.... நாங்க ரெண்டுபேரும் ஒரு ‘லேடி டொக்டரை’ச் சந்திப்பம்.

இன்னமும் என் வசந்தி எனக்கேயுரிய புளிதப் பெண்ணாக இருக்கிறாளா என்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு கலியாணம் கட்டினால்தான் நாங்கள் காலம் காலமாகச் சந்தோசமாக இருப்பம்.”

நான் வேகமாக எழுந்து கொள்கிறேன். எனக்குள் ஒரு ஆவேசம் பீறிட்டு எழுகிறது. எனக்கு எத்தகைய ஒரு அடி அது என்று அவரால் உணர முடியுமோ தெரியவில்லை. எனது பெண்மை உணர்வு கட்டுப் பொக்ககப் பட்டாற்போல் உடல் எல்லாம் கொதிக்கிறது...

“மிஸ்டர் ரவீந்திரன்.. இந்த ஒரு விஷயத்திலேயே என்னை நீங்கள் அடிச்சி நொறிக்கிப் போட்டங்க... எங்கேயும் எந்த நாட்டிலயும் சில பெண்கள் தப்பானவங்களா இருக்கலாம்... அதை வைச்சு எல்லோரையும் நீங்க எட்டபோட ஏலாது.. எங்கட நாட்டில யுத்தம் வந்தது.. துண்பம் வந்தது. ஆனால் எங்கட கலாசாரமும் பண்பாடும் அழியல்ல.. ஒவ்வொரு நால்ல பெண்ணும் பெண்மையைப் புனிதமா நினைக்கிறா.. வெளிநாட்டில் ‘நெற்’நில கன்னித்தன்மையை ஏலம்போடும் கேவலமான பொம்புளயள் போல இல்ல நாங்கள்.. நீங்கள் என்னை மட்டுமில்ல தமிழ் பெண்கள்ட மொத்தப் பண்பாட்டையே கேவலப்படுத்திப் போட்டங்கள்.. இப்பவே இவ்வளவு சந்தேகப் பார்த்தையை நீங்கள் பார்த்தால் நாளைக்கு எங்கட வாழ்க்கை எப்பிடி இருக்கும்.. வேண்டாம்.. இதோட எல்லாத்தையும் விட்டிடுங்க.. அங்க சகதியில் வாழுற உங்களுக்கு சந்தனமும் சகதியாகத்தான் தெரியும் ‘குட்டை’..”

அவரின் வார்த்தைகளுக்குக் காத்திராமல் வேகமாகத் திரும்பி நடக்கிறேன். கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானதல்ல. ஆண்களுக்கும் தான்.. என் நினைப்பை ஆமோதிப்பது போல் கல்லடிப்பிள்ளையார் கோயில் மணி ‘டான்’ என ஒலிக்கிறது..■

வரவு

‘மட்டக்களப்பின் மாண்புறு குருக்கள்மட்டம் எனும் பூர்வ சொல்லும் கூறு’

விலை:-450/-

நாளோசிரியர்:-

தேசுகர்த்தி கீர்த்தியார் மாசிலாமணி திருநாவுக்கரசு J.P

“பெரியதோர் படுதாவில், ஓவியர் பலவர்யாங்களையும், இதைநீது ஓவியம் நீட்டுவது போல குருக்கள்மட்பி பேரூர் பற்றிய தமது மனப் பறிவுகளை ஓவிய மாக்கியின்னார் திருநாவுக்கரசு அவர்கள்”

- பேராசிரியர் சி.மௌனாராய்(கக்கம்-41)

வெளியீட்டு விடு 23.06.2012 அன்று மட்டும் கலைவாணி மகாவிர்த்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது.

குருக்கள்மடம் கிராமத்தின் வேதப்பிடியின் சித்திலங்கள்

— ப. இராசாதிகாரன் —

இலங்கைத் திருநாட்டின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு என்னும் பிரதேசம் அமைந்து காணப்படுகின்றது. மட்டுநூரில் இருந்து தென் திசையில் 11மைல் தொலைவில் குருக்கள்மடம் என்னும் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தின் புவியியல் அமைப்பை எடுத்து நோக்குகின்றபோது கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவும், மேற்கே வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும் வாவியும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. தெற்கே செட்டிபாளையம் என்னும் கிராமமும், வடக்கே கிரான்குளம் என்னும் கிராமமும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

குருக்கள்மடம் கிராமத்தின் அழகை மேலும் வலுப்படுத்த கிராமத்தின் தெற்கே நன்னீர் சுனைகள் கொண்ட தேக்கங்களும் அமைந்துள்ளன. இந்த நீர்த்தேக்கங்களையொட்டி வாழே, தென்னை, கழுகு, கரும்பு போன்ற பயிர்கள் செழித்து வளர்வது கண்கொள்ளாக காட்சிப்புலமாக வரிகின்றது. அத்தோடு இக்கிராமத்தில் முக்கால் மைல் நீளம் உள்ள ஏத்தாழைக்குளம் அமைந்து நீர்வளத்தை மேம்படுத்துகிறது. இக் குளத்தில் செந்தாமரைப் பூக்கள் காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

அடுத்து குருக்கள் மடத்தின் நில அமைப்பை எடுத்து நோக்குகின்றபோது ஆறும், கடலும் குறுகிய தூரத்தில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஆற்றையும், கடலையும் இணைக்கின்ற நீரோடை ஒன்று ஆரம்பகாலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. இதற்கு அருகாமையில் தற்போதும் உயர்ந்த மேட்டுநிலப் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நீரோடையின் மூலமாக நன்னீர் காற்றும் உவர்க்காற்றும் இணைந்து ஒரு நல்ல சுவாத்தியச் சூழலை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் ஆரம்பகாலத்தில் தரைவழிப் போக்குவரத்து இடம்பெறவில்லை. நீர்வழி மூலமாக போக்குவரத்தை மேற்கொண்டனர். எனவே நீர் வழிப் போக்குவரத்தை மேற்கொள்வதற்கு இவ் நீரோடை இலகுவானதாக அமைந்து காணப்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் கற்கள் அற்ற நீரோடையாகவும், மணல்கள் உள்ளமையினால் கட்டு மரங்கள் மூலமாக இலகுவாக வலித்து பிரயாணம் செய்யவும் முடிந்திருந்தது. இந்த நீரோடை மூலமாக வியாபார நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்கு இவ்விடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்ட போக்குவரத்துக்கள் தரை வழியாக இடம்பெற்றமையினால் இவ் நீரோடைக்குக் குறுக்காக மதகு அமைத்துப் போக்குவரத்தை மேற்கொண்டார்கள். நாளையானது மணல்களால் மூடுண்டு விட்டது. ஆனால், இயற்கை அனர்த்தங்களான பாரிய வெள்ளப் பெருக்கு, சனாமி போன்ற அனர்த்தங்கள் ஏற்படுகின்றன.

போது இவ் மதகானது உடைகின்றது. எனவே ஆரம்பகாலத்தில் நிரந்தரமான ஒரு நீரோடையாகவே இருந்திருக்கின்றது என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில் இந்த நீரோடையால் போக்குவரத்தை மேற்கொண்ட சமணர்கள் நீரோடைக்கு அருகாமையிலே இருந்த உயர்ந்த மேட்டு நிலமாகக் காணப்பட்ட வேதப்பிடியின் இயற்கைச் சூழல் அழகையும் கண்டு அவ்விடத்தினை சமணர்கள் தெரிவு செய்து அக்காலச் சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்ப மடங்களையும், சமணப்பள்ளிகளையும் அமைத்து சமணம் சார்ந்த சமூக நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தார்கள். மேலும் இது சமண மதத்தவர்களின் ஒரு ஆய்வு மையமாகவும், நூதன சாலையாகவும் காணப்பட்டிருக்கலாம் என்பதையும் ஊகிக்கமுடிகின்றது. இதற்கு சான்றாதாரமாக பல்வேறு நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டதும் பல்வேறுபட்ட கலாசாரச் சூழல்களை பிரதிபலிக்கும் சிற்பங்களும், மட்பாண்டங்கள், சமூகபயன்பாடிடிற்கான பித்தளைப் பொருட்களும் காணப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகக் கூடும் இடமாக வேதப்பிடிடி அமைந்து காணப்படுகின்றது.

எனவே இவ் வேதப்பிடியானது தொன்மக் கதையாடல்கள் உள்ள இடமாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே இத் தொன்மங்கள் நிறைந்த வேதப்பிடியின் சிதிலமங்கள் பற்றிய குறிப்புக்களை எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

வேதப்பிடியில் இருந்து சிலைகள், மட்பாண்டங்கள், கற்கள், ஓடுகள், விளக்குகள் போன்ற பொருட்கள் எடுக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றன. அவை இன்றும் காணப்படுகின்றன. மேலும் எடுப்பாமல் பல பொருட்கள் - ஆய்வுக்குரிய விடயங்கள் அப்பிரதேசத்தில் இருந்தும் அவை கண்டறியப்படாமல் சிதிலமாகிக் கொண்டு வருகின்றன.

மேலும் செல்லக்கதிர்காம ஆலயத்தில் வேதப்பிடியில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கற்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றது. அவைகளில் வட்டக்கற்கள், வளைந்த கற்கள், நீண்டகற்கள் போன்ற கற்கள் இருப்பதனைக் காணலாம். அத்துடன் இதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சிலை ஒன்று இக்கிராம மக்களால் கல்லுப்பிள்ளையார் என்னும் நாமத்துடன் வழிபாடு செய்கின்றனர். இச் சிலையானது வேதப்பிடி என்னும் இடத்திலிருந்து எடுத்ததாகக் கூறப்படுகின்றன.

குருக்கள் மடம் கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஆரம்பத்தில் வரலாற்றைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டமையாலும் அவ்விடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருட்களில் சிலவற்றை கடவில் போட்டதாகவும் ஏனைய பூசைக்குப் பயன்படுத்துகின்ற பொருட்களைக் கதிர்காமத்திற்குக் கொண்டு சென்று கொடுத்ததாகவும் அறியமுடிகின்றன.

சமண மதத்தவர்கள் சிக்கனமானதும் எளிமையானதுமான வாழ்க்கை முறையினை உடையவர்கள். இத்தன்மையானது இன்றும் இக்கிராம

மக்களிடம் காணப்படுகின்றன. அதாவது ஒருவரிடம் விவசாயம் செய்யவில்லையா என்று கேட்டால் “வைகோற்பாட்டுக்குச் செய்திருக்கிறன்” என்று கூறுவார்கள். உபரியான உற்பத்தியைத் தவிர்த்து சிக்கனமாக தேவையான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கின்றமையைக் காணமுடிகின்றது. அதாவது தனக்கும் தன்னுடைய வளர்ப்பு பிராணிக்கும் மாத்திரம் உற்பத்தி செய்தார்கள். காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பின் போது காலனித்துவக்காரர்கள் உபரி உற்பத்திக்குத் தூண்டியபோது இங்கிருந்த எமது முதாதையர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. எனவே நாங்கள் செய்யமாட்டோம் என எதிர்த்தார்கள் என்பதனைச் செவிவழிக்கதைகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. எனவே சமணர்களின் இந்த வாழ்க்கை முறையானது இந்த மக்களிடம் காணப்படுவதனால் இங்கு சமணர்களின் சமூகச் செயற்பாடு இருந்துள்ளதை புலனாகின்றது.

வேதப்பிடியில் இவ்வாறு சமணர்களின் ஆதிக்கம் ஒங்கிக் காணப்படுகின்ற வேளையில் வீர சைவர் களின் வருகையால் சமணசமயம் வீழ்ச்சியடைகின்றது. இவ்வீரசைவர்களான கலிங்க மரபில் வந்த கலிங்க ஓரிசா தேசத்தை அரசுபுரிந்த குக்சேன்னுடைய புத்திரியான உலகநாச்சியார் தனது சகோதரனான உலகநாதனுடன் கொதம புத்தரின் தலைமயிரைத் தனது நெடுங்கூந்தலினுள் மறைத்துக்கொண்டு இலங்கைத் தீவை வந்தடைந்ததும் இலங்கை அரசன் மேகவண்ணனிடம் புத்தரின் தலைமயிற்றைக் கொடுத்தாள். அப்போது மேகவண்ணன் மண்முனைப் பிரதேசத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தான். (மட்டக்களப்பு மான்மியம் பக்கம் 42 - 47கூறுகின்றது.)

உலகநாச்சியார் மண்முனைப் பிரதேசத்திற்குச் செல்வதற்கு மேற்கூறப்பட்ட நீரோடை வழியாக போக்குவரத்துச் செய்தபோது வேதப்பிடியில் வந்து தங்கிச் சென்றிருக்கலாம் என்பதனை ஊகிக்க முடிகின்றது. மேலும் அவர்கள் அங்கிருந்த வேதாகமப் பாடசாலை சிறிக்க வழி செய்திருக்கலாம். அத்தோடு இவர்கள் வேதப்பிடியினை புனருத்தாரணம் செய்திருக்கலாம். அதாவது தீர்த்தக்குளம், சமயமடம், வேதபாடசாலை, குருமார்மடம் என்பவற்றையும் அமைத்து நடராஜர், பிரம்மா, துவாரபாலகர், பத்தினி தாராதேவி ஆகிய சிலைகளும் பிரதில்லை செய்து இருந்தமையை வரலாற்று நால்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறாக தொடர்ச்சியாக பல்வேறுபட்ட அறிஞர்களும் குருநாத், உலககுருநாதர் போன்ற சமயம் சார்ந்தவர்களும் தொடர்ச்சியான ஒரு சமூகப்பரிமாற்றத்துடன் இருந்தமையால் இன்றும் இந்தக் கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் இறைநம் பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் சமயம் சார்ந்தவர்களாகவும் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும் வாழ்வதற்கு குடிமறைக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருப்பதற்கும் இது ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக விளங்கியமை குறிப்படத்தக்கதாகும்.

மேலும் வகுத்துவார் என்கிற சொல்லாடவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது இரத்தக்கலப்பற்ற திருமண வழிமறைகளான மிகச்சிறந்த சமூக

அமைப்பியல் ஆகும். அதாவது ஒரே குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் திருமணம் கட்டுவதில்லை. காரணம் எப்போதும் ஒரே குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்னன், தங்கை சகோதர உறவுகளாகவே காணப்படுவார். ஆகவே வேறு வேறு குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் திருமணம் செய்கின்ற முறையானது இக்கிராமத்தின் சமூக அமைப்பில் காணப்படுகின்றது. இங்கு ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான ஒரு கலாசார நிலையம் இருந்தமையாலும் அதன் மூலம் இவ்வாறான சமூகப்பண்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதனை ஊகிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாறு இந்த வேதப்பிடியானது சமூக, கலாசார, சமய மத்திய நிலையமாக விளங்கி வருகின்ற காலத்தில் காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்படுகின்றது. அதாவது மேலைத்தேய நாடுகள் ஏனைய நாடுகளை நேரடியான ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்துதல் ஆகும். இதற்கு இலங்கைத் தீவும் விதிவிலக்கு அன்று. இலங்கையில் கரையோரப்பகுதிகள் அதிகமாக காலனித்துவத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டபோது மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் மட்டக்களப்பு நகரில் கோட்டை அமைத்தார்கள். அது அவர்களது முக்கிய தளமாகச் செயற்பட்டது. அத்துடன் ஏனைய கிராமங்களில் சிறிய சிறிய வங்களா அமைத்து அவர்களது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தினார்கள்.

இவ்வாறாக குருக்கள்மடம் கிராமத்தில் வேதப்பிடித் துவர்கள் இடத்திற்கு அருகில் ‘வங்களா’ அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான இடமாக இருந்தது. எனவே காலனித்துவக் காரர்கள் வேதப்பிடியினைச் சிதைத்துவிட்டு அப்பொருத்தகளைக் கொண்டு அதற்கு அருகாமையில் ‘வங்களா’ அமைத்தார்கள். அவ்விடம் இன்றும் ‘வங்களா’ என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றமை சான்றாக அமைகின்றது. இவ்விடத்தில் ‘வங்களா’ அமைப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது மேற்குப் பக்கமாகத் துறை காணப்பட்டமை ஆகும். அதனால் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ள இலகுவாக அமைந்தது. இத்துறையை செங்கலடித் துறை என அழைத்தார்கள். அத்துடன் குருக்கள்மடத்திற்கு அயல் கிராமமான செட்டிபாளையம் என்னும் ஹரில் காலனித்துவக்காரர்கள் அவர்களது வாடி வீட்டை அமைத்தார்கள். இது இன்று வைத்தியசாலையாக அமைந்து காணப்படுவது. இதனை அவர்கள் அன்று ஓயவு எடுக்கின்ற இடமாகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

காலனித்துவம் மூலம் ஆக்கிரமித்த இங்கிலாந்து நாட்டவர்கள் வேதப்பிடியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பத்தினி தாராதேவியின் உலோகச் சிலையானது 58” அங்குலம் 5நூல் உயரமுடையது. இன்று இச்சிலையானது பிரிடிஷ் நாதனசாலையில் உள்ளது. இது போன்றதொரு நகல் செய்யப்பட்டு கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை உல்லாசப் பிரயாணிகள் இங்கு வந்து புகைப்படம் எடுக்கின்றனர். மேலும் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு.பற்றிக் மட்டக்களப்பு மக்கள் பண்பாட்டு வரலாற்றைத் தமது ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொண்டபோது இக்குறிப்பையும் சேர்த்துக் கொண்டதாக களுவாஞ்சிக்குடி மண்ணுரைச்சேர்ந்த திரு.நா.பரமானந்தம் அவர்களின் குறிப்புக்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறு பல்வேறு தொன்மம் சார்ந்த உரையாடல்களையும், கதைகளையும் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசம் இன்று வெறும் மனஸ் மேடாகவே காணப்படுகின்றது. இந்த மனஸ் மேட்டிற்குக் கீழ் இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற மக்களினுடைய பண்பட்ட வாழ்க்கை முறை பற்றிய பெரும் கதையாடல்களும், பொக்கிசங்களும் சேர்ந்து இதற்குள் புதைந்துள்ளன.

சான்றாதாரம்

தகவல் வழங்கியோர்.

1. மா.திருநாவுக்கரசு (ஜே.பி) , 2. வி.கௌரிபாலன் (41 வயது),
3. சி.கணேசமுர்த்தி (மரணம்), 4. ம.பரமேஸ்வரன் (63 வயது),
5. சிவலிங்கம், 6. செ.வேலுப்பிள்ளை, 7. க.செல்லம்மா (76 வயது)

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும்

இலங்கையர்கோன் ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கதைப்போட்டி

மறைந்த எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோன் அவர்களின் நினைவாக அன்னாரின் குடும்பத்தவர்களின் அனுசரணையுடன் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் சிறுக்கதைப் போட்டியொன்றை நடத்தவுள்ளது.

போட்டிவிதிகள்:-

அ. இலங்கையை வதிபுலமாகக் கொண்ட சகலரும் வயதெல்லை இன்றி இப்போட்டியில் பங்குகொள்ளலாம்.

ஆ. ஒருவர் ஏதுகளை சிறுக்கதைகளும் அனுப்பி வைக்கலாம்.

இ. அனுப்பப்பெறும் சிறுக்கதைகள் முன்னர் போட்டிகளில் பரிசுபெற்றதாகவோ, ஏதேனும் ஊடகமொன்றில் வெளிவந்ததாகவோ, இன்றி ஏதேனும் ஒரு தொகுபபில் பதிவானதாகவோ இருத்தலாகாது.

ஈ. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களே அல்லது அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களே போட்டியில் பங்குபெறும் தகுதி பெற்றாட்டார்.

உ. நடவுர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகும்.

எ. சிறுக்கதைகள் 2012 பூலை 21 திகதிக்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று பொதுச் செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

சிறுக்கதைகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி.

இலங்கையர்கோன் சிறுக்கதைப்போட்டி

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

பொதுச் செயலாளர்

7, 57வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06

கொழும்புத் துந்தி சங்கமம் சென்னை பாரதியார் சங்கமம் கேணுந்து நடத்திய பாரதியார் விழா (10.06.2012)

கொழும்புத் துந்தி சங்கத்தில் நடந்த இந்த ஒருநாள் விழா மிகவும் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பெற்ற நிகழ்ச்சியாகும். இந்த விழாவின் கருப்பொருள் ‘தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்’ என்பதே. இதற்கேற்ப இலங்கை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு இணைந்து சென்னை பாரதியார் சங்கம் இந்த விழாவை திறம்பட நடத்தியது. உலகமெலாம் தமிழ் முழுக்கம் செய்தல் வேண்டும் என்ற பாரதியாரின் உயர் எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

மங்கல விளக்கேற்றலோடு ஆரம்பித்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒழுங்காக வந்திருந்தோரின் மனதைக் கவரும் வகையில் நடந்தேறிய முறை வியந்து பாராட்டப்பெற்றது.

புதியன பாடும் புலவன் என்ற கருத்தரங்கு பாரதியாரின் ஒப்பற்ற பங்களின்பெத் தெளிவாகவும் திடமாகவும் சுவையாகவும் எடுத்துக்காட்டியது. கருத்துக்களை முன்வைத்த அறிஞர்களின் தெளிவான உச்சரிப்பு, கணீரென்ற குரல், தர்க்கர்த்தியான வாதம், பொருத்தமான மொழி, கேட்போரைக் கவரக்கூடிய பேச்சு வன்மை ஆகியன அற்புதமாக அமைந்திருந்தன. இதை ஒரு மாதிரிக் கருத்தரங்கு என்றே கூறலாம்.

இந்த விழாவில் எல்லோரையும் மிகவும் கவர்ந்த நிகழ்ச்சி மகளிர் மற்றமாகும். பாரதியாரின் சிந்தனையில் பெண்கள் முன்னேற்றம் முக்கிய அம்சமாகும். பெண்கள் விவரங்களை முன்னேறி இருக்கிறார்கள், அறிவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள், ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்கள், சர்வநிகர் சமானமாக தலைநிலையிருந்து நிற்கிறார்கள் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. இந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றிய அத்தனைபேரும் தாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பாரதியின் கூற்றுக்களுக்கு வாத்தட்டது வியக்கத்தக்க விருந்தாய் அமைந்திருந்தது.

சென்னை பாரதியார் சங்கம் இனி ஒரு விதி செய்தல் வேண்டும். இந்த விழாவை சிங்கப்பூர், மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா, பொட்சவானா, கனடா, அவுஸ்ட்ரேலியா, இங்கிலாந்து, ஐக்கிய மெரிக்கா, ஜேஜர்மனி முதலிய நாடுகளில் உள்ள தமிழ் அமைப்புகளோடு தொடர்புகொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெவ்வேறு நாடுகளில் இவ்விழாவை நடத்தல் வேண்டும். அப்போது தமிழ் மூக்கக்கம் உலகெலாம் நிச்சயமாகப் பரவும் வாய்ப்புண்டு.

பாரதியாரின் குகழை அறிஞர் மத்தியில் மாத்திரமல்லாது மக்கள் மத்தியிலும் பரப்பியவர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களே. இலங்கையில் இராமக் கிருஷ்ண சங்க பாடசாலை களின் முகாமையாளராக அமைந்திருந்தபோது பாரதியார் பாடல்களை பாடமாணவர்களுக்கிண பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெறச் செய்தார். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பாடக்கவேண்டிய பாரதி பாடல்கள் பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பெற்றிருந்தன. பணியாற்றியபோது அங்கு பாரதி கழகம் அமைத்து பாரதியார் பாட்டுக்களை பணியாற்றியபோது அங்கு பாரதி கழகம் அமைத்து பாரதியார் பாரதியார் விழாவில் அதுவும் விபுலானந்தரின்சேவை பற்றிய விபரம் பாரதியார் விழாவில் அதுவும் இலங்கையில் நிகழ்ந்த விழாவில் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப் பெற்றிருந்தால் விழா மேலும் சிறப்படைந்திருக்கும்.

- கலாநிதி கோணாமலை கோணேசபிள்ளை மண்டுர், இலங்கை

‘பூங்காவனம்’ காலாண்டு சுஞ்சிகை பற்றிய விமர்சனம் —

எம்.எம்.மன்ஸூர் - மாவனல்லை.

பூங்காவனத்தின் 08வது இதழ் பூத்து வாசகர்கள் கைகளில் தவழும் இவ்வேளையில் அதனைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை இங்கு பதியலாம் என நினைக்கிறேன்.

தரமான பெண் படைப்பாளிகள் வரிசையில் இம்முறை இலங்கையின் முத்த படைப்பாளிகளில் ஒருவராகத் திகழும் திருமதி நூருல்ஜென் பூங்காவனத்தின் அட்டைப்பத்தை அலங்கரிக்கிறார். நீண்டதொரு பேட்டியினை திருமதி நூருல்ஜென் நஜீமுல் ஹாஸன் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார். வழமைபோல் இளம் கவிக்குயில் வெலிகம ரிம்ஸா முஹமதும், இளம்பெண் படைப்பாளி தியத்தலாவ எச்.எப்.ரிஸ்னாவும் நேர்காணல் செய்திருக்கிறார்கள்.

இலங்கையிலே ஊடகத்துறை முஸ்லிம் பெண் ஊடக, மற்றும் தகவல் தினைகளத்தின் கொழும்பு மாவட்ட தகவல் அதிகாரியாகத் திகழும் நூருல் ஜென் அவர்கள் நீண்ட எழுத்தனுபவங்களை அழகாக விபரித்திருக்கிறார்.

மகளிர் தினச் செய்தியாகவும், புத்தாண்டுச் செய்தியாகவும் ஆசிரியர் குழு தெரிவித்திருக்கும் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. நாகரிகம்தான் பெண்ணியம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணிய சிந்தனைவாதிகள் பெண்ணியம் என்றால் என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் அர்த்தம் போதிந்தவை.

குடும்பத்துக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டிய பெற்றோர் தவறான வழியில் நடப்பதனால் பின்னைகளும் தவறான வழிக்குப் போவார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக இக்ராம் எம்.தாஹா எழுதியுள்ள ‘வழிகாட்டி’ என்ற சிறுகதையும், தங்கைப் பாசத்தினால் தங்கைக்காக ஒரு தங்கச் சங்கிலியை எப்படியாவது வாங்கில்லை வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் திருவிழாக்காண அம்மா கொடுத்த பணத்தை ஒரு சதமேனும் வீணாக்காமல் மின்னும் சங்கிலி ஒன்றை வாங்கிய கோடு, ஏனைய தனது நண்பர்கள் தமது காசை செலவழித்ததன் பின், தான் மாத்திரம் காரியவாதி என்பதை நிருபித்துவிட்டான் என்பதை குசை எட்டுவடின்

‘காரியவாதி’ என்ற சிறுகதையும், காதலுக்காக பெற்றோரின் மனதைப் புண்படுத்திவிடும் பிள்ளைகள் அதன் உண்மை நிலையை அறிந்ததும் தவறை நினைத்து மனம் வருந்த நேரும் என்பதை விளக்கும் எஸ்.ஆர். பாலச்சந்திரனின் ‘சுரு என் அழுகிறாள்?’ என்ற சிறுகதையும், தப்பான சில காரியங்களால் நட்பானது பல சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. உயிருக்கு உயிரான நண்பர்கள் வாழ்விலும்கூட அது புகுந்து விளையாடும். அழம்பத்திலேயே அதற்குத் தடை போட்டுவிட்டால் பிரச்சினைகளுக்கு வழிகாணலாம் என்ற உண்மையை ‘சமூகமே நீ உணர்வாயா?’ என்ற ஏ.சி.ஐர்னா முஸ்தபா எழுதியுள்ள சிறுகதையுமாகச் சேர்த்து நான்கு சிறுகதைகள் பூங்காவனத்தில் இடம்பிடித்துள்ளன.

பதுளை பாஹிரா, கவிமலர், குறிஞ்சி நிலா, பி.ரி.அஸீஸ், கலைகங் பைரூஸ் ஆகியோரின் கவிதைகள் இதழைச் சிறப்பிக்கின்றன. இதிலே மறைந்த பல்கலை நாயகன் கலைஞர் யீதர் பிச்சையப்பாவின் நினைவாக அண்ணாவுக்கொரு வேண்டுகோளை விடுத்திருக்கிறார் குறிஞ்சி நிலா.

நுணாவிலுர்கா.விசயரெத்தினம் (லண்டன்) தொல்காப்பியரின் காலத்தை உறுதி செய்யும் கட்டுரை ஒன்றினையும் தந்துள்ளார். கவிஞர் ஏ.இக்பாவின் இலக்கிய அனுபவ அலசல் இந்த இதழிலும் தொடர்கிறது. இந்தக் காலத்தில் எழுதப்படும் கவிதைகள் எந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தன என்பதை இனங்காண முடியாதபடி வாசக்களை மயக்கத்துக்கு உள்ளாக்குகிறது என்பதை ‘கவிதை ஒரு மறுவாசிப்பு’ என்ற கட்டுரையின் வாயிலாக நாச்சியாதீவு பரவின் விளக்கியிருக்கிறார்.

இறுதியில் விமர்சகரும், திறனாய்வாளருமான ‘கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏகுகளில் திறனாய்வு/மதிப்பீடுகள் சில’ என்ற நூலைப் பற்றிய ரசனைக் குறிப்பை எச்.எப். ரிஸ்னா தந்து பூங்காவனத்தைச் சிறப்பித்திருக்கிறார். சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, கருத்துக்கள், ரசனைக் குறிப்புகள் என இன்னோரன் இலக்கியச் சிறப்பியல்புகள் கொண்டதாக இம்முறை பூங்காவனம் பூத்திருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது!

நூல்

- ‘பூங்காவனம்’ (காலாண்டு சஞ்சிகை)

ஆசிரியர் குழு

- ரிம்ஸா முஹமத், எச்.எப்.ரிஸ்னா

முகவரி

- 21E, Sri Dharmapala Road, Mount Lavinia.

தொலைபேசி

- 077 - 5009222, 071 - 9200580

மின்னஞ்சல்

- bestqueen12@yahoo.com

விலை

- 80ரூபாய்

சீர்க்கதை

கா.வடிவேலன் காவடிவேலன் ஆணது எப்படி?

எனது பேரன் மதுராந்தகன் பால்காவடி எடுப்பதாக ‘நேர்த்தி’ வைத்திருந்தோம். அவனுக்குச் சின்ன வயது. அதனால் காவடியைத் தோளில் வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு அவனையும் தூக்கியபடி நான் நடக்க வேண்டும். ஏற்பாடெல்லாம் பூர்த்தியாயிற்று.

சின்னதான - அழகான காவடி வேண்டும். அதை எங்கே எடுப்பது? சட்டென காவடிவேலனின் ஞாபகம் எனக்கு வந்தது.

“நம்ம காவடிவேலனைப் பிடித்தால் வாடகைக்கு எடுக்கலாமே” என்றேன். அதைக் கேட்டு எனது மகளான மதுராந்தகனின் தாயார் சிரியோ சிரியென்று சிரித்துக் கொட்டிவிட்டுச் சொன்னாள்.

“அப்பா, காவடிவேலனிடம் காவடிக்கீவடி எதுவும் கிடையாது. அவனுடைய பட்டப்பெய்தான் காவடிவேலன்” என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தக்கதையைச் சொன்னாள்.

“நமது கிராமசேவகர், வெள்ளாநிவாரணம் கொடுப்பதற்காக ஊரவர்களின் பெயர் விபரங்களை ஒரு ‘விஸ்’ராக தயாரித்திருந்தார். அதன்படி, கா.வடிவேலன் பெயர் காவன்னாவுக்குப் பக்கத்தில் முழுமாத்திரை இல்லாததால் ‘காவடிவேலன்’ என்று அழைத்ததும் அங்கே கூடியிருந்தவர்களெல்லாம் ‘கொல்’ என்று சிரித்துவிட்டார்கள்.

விசயம் தெரிந்த பிறகு கிராமசேவகரோடு சேர்ந்து வடிவேலனும் சிரித்தான்.

இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்ற பிறகு வடிவேலனின் பெயரை எல்லோரும் காவடிவேலனென்றே அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பெயரே அவனுக்கு நிலைத்தும் விட்டது.

இதைக்கேட்டு நானும் சிரித்துவிட்டு பேரன் காவடி எடுப்பதற்காக நானே புதிதாக ஒரு சின்னக் காவடியைத் தயார் பண்ண வேண்டியேற்பட்டது.

- அமிர்தகழியான்

நஞ்சற்று நீத்

கஞ்சிக்கும் கூழுக்கும் நீதியான்று - பணம் காய்த்த மரத்திற்கு நீதிவேறு - என வநஞ்சியனக் கல்லாக்கி நீதி சொல்லும் - அந்த நீதியான்களைக் காலம் வெல்லும்.

கிஞ்சித்தும் அஞ்சாமல் கொடுமை செய்யும் கீழான மனிதர்கும் பாதும் வகோட்டு - நல்ல மேலான பதவிகள் கேட்டுநிற்கும் - கிவர்கள் நிலையினர் பார்த்தாலே உள்ளம் விட்டும்.

பாருக்குள் எவ்கோவோர் மூலையிலோ - நல்ல பண்புகள் கொண்டவரைச் சாலையிலோ - கண்டு கடகுக்கையில் ஒருதுளி நீர்திரங்கும் - அந்த நீரிணில் ஒருங்கும் நீதி தவழும்.

- மன்னார் அமுதன்

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 35

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம்

மொழியியலில் தொழில்நுட்பச் சொற்கள்

மொழியியலில் தொழில்நுட்பச் சொற்கள், அல்லது துறைச்சொற்கள் (Technical terms in Science) முக்கியத்துவமானவை. இத் தொழில் நுட்பப்பொருள் கொண்ட சொற்களை மொழிபெயர்ப்பது கஷ்டமான வேலை. அடுத்து அறிவியல் என்ற தொகுப்புக்குள் பல பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றை மொழி பெயர்க்கும் போது அந்தந்தப் பிரிவினைத் தெளிவாக உணர்த்தும் வகையில் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். உடலியல், உயிரியல், பெளதிகவியல் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறான கலைச் சொற் றொகுதிகள் உள். அவற்றில் இடம்பெறும் ஒரே சொற்கள் வெவ்வேறு பொருள்களை உணர்த்துவதனையும் அவதானிக்கலாம்.

உதாரணத்திற்கு Cell. Scale எனும் இரு சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இவை உடலியல், உயிரியல், பெளதிகவியல் (இயற்பியல்) ஆகிய துறைகளில் வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்துகின்றன.

உடலியல் ‘செல்’ (Cell) எனும் போது உயிரணுவை உணர்த்துகிறது. உயிரியல் ‘செல்’ (Cell) எனும்போது சிறு அறையை - நுண்ணியம் என்பதை உணர்த்துகிறது.

பெளதிகவியல் ‘செல்’ (Cell) மின்கலம் என்பதை உணர்த்துகிறது. சாதாரண வழக்கில் ‘செல்’ என்பது மறியற்கூடம் என்பதை உணர்த்துவதையும் அறிவோம்.

உடலியல் ‘ஸ்கேல்’ (Scale) என்பது வளர்ச்சிப்படியைக் குறிக்கிறது. உயிரியல் ‘ஸ்கேல்’ (Scale) என்பது ‘செதில்’ என்பதைக் குறிக்கிறது. பெளதிகவியல் ‘ஸ்கேல்’ (Scale) என்பது அளவுகோல் - (அளவுத்திட்டம்) என்பதைக் குறிக்கிறது.

இவ்வாறு கருத்துள்ள இவை போன்ற சொற்களை மொழி பெயர்க்கும் போது ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு மொழிபெயர்க்க முடியாது. அந்தந்தப் பொருள்மைப்பிற் கேற்பவே மொழி பெயர்ப்பும் செய்தல் வேண்டும்.

Winding, Coil, Turn ஆகிய சொற்களுக்கு ‘கற்று’ என்ற ஒரே சொல்லால் கூட்டப்பட்டு வழங்குவதைக் காண்கின்றோம். இதனால் சிக்கல்கள் ஏற்பட இடமுண்டு. எனவே, இச் சொற்களுக்கும் தனித்தனிச் சொற்கள் ஆக்கப்படுதல் அவசியம். அப்போது அவற்றின் கருத்துக்களையும் தெளிவாக எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். Winding என்பதற்கு கருணை என்றும் Coil என்பதற்கு ‘கருள்’ என்றும் Turn (திரும்பு) கற்று என்றும் மொழி பெயர்த்தால் இவற்றின் பொருளை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

Logy - (இயல்) ism (அம்) என்ற பின்னொட்டுக்களை ஒரேமாதிரியான அமைப்பில் மொழிபெயர்த்தல் பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இப்போது ‘Gram’ என்ற பின்னொட்டிற்கு (Suffix) ஸ்டாகத் தமிழில் பல சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக

Pictogram - உருவப்படம், உருவவிளக்கப்படம்

Seismogram - நிலநடுக்கப் பதிவி

Histogram - வலையுருவ வரைபடம்

Magnetogram - காந்தப்பதிவு

Gram என்ற பின்னொட்டு Logy போன்று ஒரு சொல்லால் குறிக்கப்பட வில்லை. படம், பதிவி, வரைபடம், பதிவு ஆகிய சொற்களால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னொட்டு (Suffix) வேர்ச் சொல்லுடன் (Root word) இணையும் போது பல பொருள்களை உணர்த்தும் தன்மை அறிவியலுக்கே உரியது. Radio, Deleclining and Ranging அறிவியலில் முதலெழுத்துக் கூட்டுச் சொற்கள் உண்டு. Rader, Laser போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றை மொழி பெயர்க்கும்போது ரேடார், லேசர் என்றே மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். அறிவியலில் Tele cast போன்ற கலப்பினச் சொற்களும் உண்டு. ஓலிபரப்பு, Broadcast, Telecast இவை போன்றவற்றை மொழி பெயர்க்கும் போது ஒளிபரப்பு என கருத்தறிந்து மொழி பெயர்த்தலே முறைமையாகும்.

பகுர்வு

எழுத்தாளர்களே /கலைஞர்களே /ஜிடகவியாளர்களே /இவக்கிய ஆர்வாளர்களே। நீங்கள் பழக்கதை-யார்த்தகதை-கேட்டகதை-அரிந்தகதை ஒவ்வொகே பகுர்வுகளை

அமர்ர் கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் ‘கேள்வி - பதில்’ பகுதியையும் கவிதையாக்கி விடுவார். ஒரு கேள்வி - பதில் இவ்வாறு அமைந்தது.

கேள்வி:- மனச்சிக்கல், மலச்சிக்கல்-பரிகாரம் கூறுங்கள்.
பதில்:- கீதை, கீரை

இதை நாம் வாழ்வில் என்றுமே மறக்கமுடியாது அல்லவா?

- அன்புமணி

மட்டக்களப்பு மாநிலம்

மண்வாசனேச் சொற்கள்

பட்டியல் - VI

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குழக்கன் ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக் கடலையும் மேற்கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும். தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை 'செங்கத்திர்' வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக் குமாகாண பண் பாட்டலுவல் கள் தினைக் களப் பணிப்பாளருமான திரு.செ.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

- 76.பெருவாயன் - கடகம்
- 77.நுகம் - ஏர்முன்பகுதி
- 78.பூமிபுளித்தல் - நீரைக் கட்டிவைத்து நிலத்தைச் சேறாக்கல்
- 79.சில்லறை தேறல் - வேளாண்மைக்காரனுக்கு கூலி
- 80.வாரிக்காலன் - குடு மிதிக்கப்பயன்படும் மாடு
- 81.கலங்கல் - வெள்ளம், தண்ணீர்
- 82.பல்லிஸிச்சான் - தேங்காய்ப்பாதி
- 83.புகைச்சான் - புகையிலை
- 84.கொம்பன் - வாழைப்பழம்
- 85.வெள்ளள் - சாப்பாடு
- 86.ஐயங்காச்சி - விளக்குமாறு, வாருகல்
- 87.குட்டான் - வெற்றிலை வைக்கும் சிறு பெட்டி
- 88.கிள்ளவடு - சண்ணாம்பு வைக்கும் பாத்திரம்
- 89.குடுக்கை - திருநீறு வைக்கும் பாத்திரம்
- 90.சொச்சம் - மீதி

எங்கள் தாயகமே....!

எழில் மேவும் கலையகமே....!

சாஸ்ந்தமருதார் கேவங்ஸே அன்ஸ்

எங்கள் ஊராம் எழில்கூழ் தாயகம்
திங்கள் எனலாய்த் திகழும் கலையகம்
மங்களகரமாய்... மலரும்... முதல்திரை...
கங்குல் நீங்கிய காலைப் பொழுதினில்...

பாளை உதிர்த்த பக்குவமாகவே
ஒத்திகை, கலையக அரங்கில் நிகழும்...
காகம் கரையும்... கோழிகள் கைவும்
வாகாய்... வசந்த மாருதம் குளிர்ந்து
பாகாய்... வீசும்... பசிய தனையுள்
பதுங்கிய முத்துச் சிதறல் பனியாய்...
உதிரும்.. கதிரவன் ஊர்கையில் மெல்ல,
கடகட வண்ணயின் கதறல்.. அதனொடு,
வாகன ஊர்திகள் வருதையும் தொடரும்
உழவர், மீனவர், உத்தியோ கத்தர்
பள்ளிச் சிறார்கள் பவனியில் ஊரே
உஸாராகிய உணர்வில் கீரண்டாம்...
திரையும் விரியும்.. தேனாய்.. சொறியும்.

ஆழக்கடலின் அற்புதம் கிழக்கே..
குழும் அலையின் சுருதியில் நாளைம்
மேளம் அழத்து வருவேர் தம்மை
வாழ்த்துக் கறியே வரவேவற்றிடுமே.
நன்குகள் ஊரும்.. அதனைப் பிழத்திட
சின்னஞ்சிறுவர் துள்ளித்திரிவர்.
வெள்ளள மணலில் வீருகள் கட்டு
உள்ளம் மகிழ்வர்; உற்றார் உறவினர்
கிளைஞர், முதியோர் பணிகள் செய்தோர்
உழைத்துக் களைத்தோர் உடலில் தென்றல்

ஊஞ்சலாட்டியே ஒத்தடம் போட்டிரும்.
 பெளர்ணமி நிலவில் பஸ்பளவென்றே,
 ஒளசூதமாகிய அலைகள் மின்னும்
 அற்புதம்.. ஆஹா...! அத்தனை அழகும்...
 தோணா முகப்பில்.. தோணும் பாலமும்...
 தொடரும் படகின் துல்லியகோலமும்..
 தாகம் தீர்க்கும் “சீ மிற்ளின் - SEABREEZE”
 தாழ்வாரத்துள் மூழ்கிய உணர்வில்
 கவிதைபாழக்களிக்கும் கலைஞரும்,
 அரசியல், சமூக, ஆத்மீகத்தில்
 ஆய்வுநடத்துவோர் உச்சி குளிர்ந்திட
 கீச்சை ஊட்டும்; ஜஸ்வேன் கிடைகிடை
 குரல் மீட்டும் பாடற்சுருதியில்
 பொழுதை கழித்திட அமுதாய் அமைந்திரும்
 கலையக நிகழ்வின் மூன்றாம் திரையில்..
 முகிழ்க்கும்... மேற்கின் வயல்வெளிகளே.

ஆழியில் மீனும்... களனியில் நெல்லும்
 கடவுள் எந்த கருணையின் பரிசாம்
 பச்சை பசே லென்ற வயல்வெளி
 பஞ்சம் ஓட்டியே பசுமை காட்டிரும்
 வாய்க்கால் வரம்பில் வாகாய் நின்று
 குந்தியிருக்கும் கொக்குகள் பேரணி
 “நேவிப்” படையை நினைவுடிருமே!
 ஆறுகள், பாலம், அடர்ந்த சோலையில்
 குருவிகள் கைக் குரலிசை மீட்டும்.
 ஒழும் நீரில்.. அலுப்புத்தீர்
 உழவர் நீந்தி உள்ளம் மகிழ்வர்.
 வலைவீசி மீன் பிழப்போர்,
 வக்கடைகட்டிப் பயிர் விதைப்போர்,
 சூடுமத்துச் சுகம் காண்பவர்,
 சுற்றி நின்று கதிர் பொறுக்கிறும்,

ஏழைக்குமர்கள், இங்கித உணர்வுப்
பலமாய் அமைந்த பக்குவம் பார்த்த யின்,
நாலாம் திரைக்குள் நகர்வோம் வாரீர்!

வடக்கே வர்த்தக வலயம் கல்முனைக்
குழியூர் கனிவாய்க் கண்ணைச் சிமிட்டும்
தெற்கே விழுலானந்தர் தந்த
காரை தீவும் காட்சி நல்கிறும்
எல்லை மத்தியில் எழிலாய் மின்னும்
எங்கள் ஊரில்.. ஏறக்குறைய
முப்பத்தைந்து ஒயிரம் முஸ்லிம்
செப்பமாகவே சிறப்பாய் வாழ்கிறார்.

சாஹிரா..பாலிகா, தனியார் ரியூட்டர்’
கண்ணி கியந்திர கற்கை நெறிகள்
விண்ணை முட்டும் மாழ மனைகள்
வியக்கத்தக்க வர்த்தக நிலையம்
அயலூரவர்களை அரவணைத்திரும்
அற்புதமாகிய அருங்காட்சிகள்
அன்று ஓர்நாள், ஓங்கி வளர்ந்த
மருத மரமோ மன்னின் சாய்ந்தி
சாய்ந்த மருதென சான்று பகர்ந்து
இன்று வரைக்கும் கியம்பும் அன்னை
மறியில் பூத்த மன்னின் மைந்தர்,
இளவல் “ஏயெல்லைம் சலீம் டி.எஸ்”
அழயில்.. பதினேழு ‘ஷவிஸன்’
பக்குவமாகப் பரா மரித்திரும்,
அற்புதம், கலையக திரை அரங்கில்...
காட்சி கண்டு களிப்பெய்திட..
வண்ணத்துமிழால் வாழ்த்துக் கூறியே
வரவேற்கின்றோம், வருக, வருகவே
எண்ணம் சிறக்க இனிதாய் மகிழ்கவே!

வாழ்க்கைத் தடம் - 04

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவளாவிழாக்களில் அகலவ எழுபத்துநால்த்தாண்டியும் இச்சும் தலை சிலக்கிய செய்ப்பாருகளின் சுதாச்சுப்பாக இயங்கி வொன்றிருக்கும் முத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி (இரா.நாதன்ஜி) அவர்கள் தனது வாழ்க்கை வரலாற்றிலே வாழ்க்கைத் தடம் என்ற தலைப்பிலே இங்கே 'செங்கந்தீ' வாசக்கர்த்துக்கு வழித்துத் தருகிறார்.

மட்டுமிழ் எழுத்தாளர் சங்க நடவடிக்கைகள் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பெற்ற பிரபலம்

நான் அம்பாறையில் இருந்து இடமாற்றம் பெற்று மட்டக்களப்புக்கு வந்ததும் இங்கு ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். அதை ஒருவாக்கியவர் எப்.ஜி.ஜெயசிங்கம். அதன் தலைவர் பிரபல நகைச்சுவை எழுத்தாளர் ரீ.பாக்கியநாயகம். மே 1961 ல் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டதென அறிந்தேன். திரு.எப்.ஜி.ஜெயசிங்கம் இவ்விபாரங்களைக் கூறினார். என்னையும் அதில் உறுப்பினராகச் சேரச் சொல்லி விண்ணப்பப் படிவம் தந்தார். படிவத்தை நிரப்பிக் கொடுத்தேன். அடுத்த செயற்குமுக் கூட்டத்தில் என்னைச் செயலாளராக ஆக்கி விட்டார்கள். சங்கவேலைகளில் நான் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டேன். அமைப்பு விதிகள், கடிதத்தலைப்பு, பற்றுச்சீட்டுப்புத்தகம் அனைத்தும் தயாராக்கிவிட்டேன். அடுத்த கூட்டத்தில் இவற்றைச் சமர்ப்பித்தேன். அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி. சங்கத்தின் சின்னமாக பேனாவினால் எழுதும் கை (நான் உருவாக்கியது) அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இச்சங்க உருவாக்கம் பற்றி நிருப்பகள் மூலமாகப் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகள் அனுப்பினோம். இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர் ம.த.லோறன் (அமரர்) கூட்டுறவு வங்கி உத்தியோகத்தர். அவர் வீரகேசரி நிருபராகவும் இருந்தார். அவரிடம் ஒரு மோட்டார் சைக்கிணும் இருந்தது. மிகவேகமாகச் செய்திகளை அனுப்புவார். சங்க நிகழ்வுகள் நடக்கும்போது மண்டபத்தில் இருந்தபடியே செய்திகளை எழுதி இரவு கொழும்பு செல்லும் ரயிலில் உள்ள “Royal Mail” இல் சேர்த்துவிடுவார். அடுத்துத் தாளில் ‘வீரகேசரி’யில் கொட்டை எழுத்துக்களில் செய்தி வெளியாகிவிடும்.

சங்கப்பிரமுகர்கள்

சங்கப் பிரமுகர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும். ரீ.பாக்கியநாயகம்(தலைவர்), அன்புமணி (செயலாளர்), தேணாடன் அருள்ராசா(பொருளாளர்), நவம் (உபதலைவர்), கவிஞர் திமிலைத்துமிலன்(உபதலைவர்) மற்றும் செயற்குமு உறுப்பினர்களாக, நடமாடி (கே.வி.இராசரெத்தினம்), திமிலை மகாவின்கம், திமிலைக்கண்ணன், எம்.எஸ்.பாலு, தங்கன் (தங்கத்துரை), ஆ.பொன்னுத்துரை, ராஜபாரதி (சில பெயர்கள் விடப்பட்டிருக்கலாம்.)

ஒவ்வொரு வாரமும் எங்கள் செயற்குமுக்கூட்டம், ‘ஆங்கிள்’ வீதியில் உள்ள நடமாடி வீட்டில் நடைபெறும். அவர் அனைவருக்கும் தேநீர் வழங்கி உபசரிப்பார். ஒவ்வொரு வாரமும் ஏன் செயற்கும் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது எனச் சிலர் கேட்கலாம். அதற்கான காரணம் உண்டு. அந்த நாட்களில் சங்க உறுப்பினர்களின் ஆக்கங்கள்(கதை, கட்டுரை, கவிதை) தினசரிப் பத்திரிகைகளின் வார இதழ்களில் வெளிவரும். தினகரன், வீரசேகரி, சுதந்திரன் முதலிய பத்திரிகைகள் குறிப்பிடத் தக் கவை(அப் போது தினபதி, சிந் தாமணி பத்திரிகைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.) நான் முன்பு ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது போல சங்கத் தலைவர் ரீ.பாக கியநாயகம் இவ்வாக்கங்களைப் படித்து குறிப்புக்களை எழுதி ‘எழுத்துலகில் நாம்’ என்ற தலைப்பில் இவை களைப் பற்றி உரையாற்றுவார். எங்கள் அனைவருக்கும் இந்நிகழ்வு மிகவும் பயன்பட்டது.

சங்கச் செயலாளர்கள்.

நான் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றவுடன் நடந்த முதல் நிகழ்வு ‘முத்தமிழ் விழா’, மிகவும் கோலாகலமாக மட்டும் நடைபெற்றில் நடந்தப் பட்டது. மண்டபம் நிறைந்த சனக்கூட்டம். மண்டபத்தின் ‘பல்களி’யும் நிரம்பி வழிந்தது. மட்டக்களப்பின் முக்கிய இலக்கியப் பிரமுகர்களை இந்நிகழ்வில் உரையாற்றுவதற்காகச் சேர்த்திருந்தோம்.

இந்நிகழ்வுக்கு மட்டக்களப்பு சுகாதார அத்தியட்சகர் (சிவஞான சுந்தரம்) பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். பாடசாலை ஆசிரியர்கள், (ஆண்களும் பெண்களும்) மற்றும் இலக்கியப்பிரமுகர்கள், சமூகப் பிரமுகர்கள் பலர் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழ் வாழ்த்து என்.ராஜா, தனது சிம்மக்குரலில் கம்பீரமாகப் பாடினார். வரவேற்புரை அடியேன். தலைமையுரை சங்கத்தலைவர் ரீ.பாக்கியநாயகம். பிற்பகல் 6 மணிக்கு ஆரம்பமான நிகழ்வு இரவு 9 மணிவரை நீடித்தது.

இதுபோன்ற ஏராளமான கூட்டங்களை மட்டுமல்ல நடந்தி நடந்து வருகிறதீர்கள் மண்டபத்தில் நடந்து வருகிறார்கள். அவற்றுட்சில; விபுலானந்தர் நினைவுதினி விழா, பாரதி நினைவுதினி விழா, பொங்கல் விழா, தீபாவளி திருநாள் இப்படிப்பல. திரு.எப்.ஜி.ஜெயசிங்கம் செயலாளராக இருந்த காலத்தில் பாடசாலை களுக்கிடையே கட்டுரை, பேச்சு, கவிதைப் போட்டிகளை நடத்தியிருந்தார். அவர்களுக்கான பரிசுளிப்பு விழாவும் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்திலேயே நடத்தப்பட்டது.

தமிழகப்பிரமுகர்கள்

இவைதவிர தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை வருகைதரும் தமிழறி ஞர்களையும், இலங்கையில் உள்ள சில தமிழர்களையும் அவ்வப்போது அழைத்து அவர்களுக்கான பாராட்டு விழாக்களையும் நடத்தினோம். அந்த வகையில் தமிழறிஞர் கி.வா.ஜூகநாதன், கவிஞர் சீதாராம், குழந்தை

எழுத்தாளர் அழ.வள்ளியப்பா மற்றும் இலங்கையைச் சேர்ந்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம், அன்பர் பூதிதாசன் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஒவ்வொரு வைபவத்தின் போதும் சம்மந்தப்பட்ட பிரமுகர்களை நகரமண்டபத்துக்கு அருகில் உள்ள Rest House இல் அமரவைத்து இலக்கியப் பிரமுகர்களின் உரையாடலுக்கு வசதி செய்து குறிப்பிட்ட நேரம் வந்ததும் அவர்களை கோலாகலமாக அழைத்து வந்து நகரமண்டபத்தில் நிகழ்ச்சியை நடத்துவோம்.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் அன்பர் ம.த. லோறன் ஸ் கலைத்துவமாகப் புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்வார். வீரகேசரி பத்திரிகையில் செய்தி வெளிவரும்போது மிகவும் கலகலப்பாக இருக்கும். இதற்கு முன் மட்டக்களப்பில் இயங்கிய மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலைமன்றம் (புலவர்மணி முதலியோர்) இந்துவாலிப் சங்கம் (சங்காரவேல், சிவலிங்கம் முதலியோர்.) என்பவற்றையும், பின்னர் இயங்கிய மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலாமன்றம் (நவெரத்தினம், மாலாராமச்சந்திரன், செழியன் பேரின்பநாயகம்) என்பதையும் விட எமது மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றுவிட்டது. எங்கும் எமது சங்கத்தைப் பற்றியே பேச்சு பத்திரிகைகளும் இதற்கு உதவின என்னாம்.

யாழ்ப்பாணன், ராஜபாரதி கவிதை நூல் வெளியீடு

அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமாக இருந்த வே.சிவக்கொழுந்து (கணித நூல் வெளியீட்டாளர், அத்துடன் ‘யாழ்ப்பாணன்’ என்ற புனை பெயரில் கவிதை எழுதிப் பிரபலமானவர்) இவருக்கும் எமது சங்கத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் வி.கே.கிராஜதுரை(ராஜபாரதி) அவர்களுக்கும் இலக்கிய நடபு ஏற்பட்டு இருவரும் கவிதையிலேயே கடிதம் எழுதிக் கொண்டனர். கவிஞர் ராஜபாரதியின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவர், இக்கடிதங்களை ஒரு நூலாகத் தொகுத்து ‘மூல்லைக்காடு’ என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருந்தார். அந்த நூலுக்கு மட்டக்களப்பில் ஒரு அறிமுகவிழா வைக்க வேண்டும் என கவிஞர் ராஜபாரதி கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். இந்த விழா மட்ட/அரசடி மகாவித்தியாலத்தில் (தற்போது மஹாஜனக் கல்லூரி) நடைபெற்றது. கவிஞர் யாழ்ப்பாணன் அவர்களை வரவேற்று அவரைப் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ளச் செய்தோம்.

நூல் அறிமுக நிகழ்வின் பின்னர், அவர் உரையாற்றும்போது யாழ்ப்பாணம் - மட்டக்களப்புக்கு இடையே ஒரு இலக்கியப்பாலம் அமைக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசினார். கவிஞர் ராஜபாரதி நன்றியுரை கூறினார். இக்கவிதைநூல் அச்சானது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு எனவும் கூறினார். கவிஞர் யாழ்ப்பாணனின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சியை மிகவும் பாராட்டி மட்ட/தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும் நூல் வெளியீட்டில் ஈடுபடவேண்டும் எனவும் கூறினார்.

நூல்கள் வெளியிடும் முயற்சி

நூல்கள் வெளியிடுவது பற்றி சங்க உறுப்பினர்களும் பல சந்தர்ப்பத்தில்

குறிப்பிட்டனர். வெறுமனே கூடிக்கலையும் சங்கமாக இல்லாது ஆக்கபூர்வமாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டனர். ஆனால் எப்படிச் செய்வது என்ற வழிமுறைகளைக் கூறவில்லை. நானும் இதுபற்றித் தீவிரமாகச் சிந்தித்தேன். நூல்களை வெளியிடுவதற்குச் சங்கத்தில் பணம் இல்லை. எப்படியாவது பணம் சேர்ப்பதற்கு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. முன் கூட்டியே இலக்கிய ஆர்வலர்களிடமிருந்து பணத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு அப்பணத்தைக் கொண்டு நூல்களை வெளியிட்டுப் பின்னர் பணம் கொடுத்த அனைவருக்கும் நூல்களை வழங்கலாம். இந்த ஆலோசனையைச் செயற்கும் அங்கீரித்தது. முதலில் ஐந்து நூல்களை வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டது. ஒரு நாவல், ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி, ஒரு கவிதைத் தொகுதி, ஒரு கட்டுரைத் தொகுதி, ஒரு நாடகத் தொகுதி. இந்த 5 நூல்களுக்குமான பணத்தை முன்கூட்டியே பெறுவது. பின்னர் ஒவ்வொரு நூலாக வெளியிட்டு விநியோகிப்பது என்ற திட்டத்திற்கு அமைய நிதி தேடும் படலம் ஆரம்பமானது.

பாடசாலைகள், ஆசிரிய கல்லூரி, அலுவலகங்கள் எனப் பல இடங்களுக்கும் சென்று, பற்றுச்சீட்டு வழங்கிப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம். ஆனால் போதிய பணம் சேர்க்க முடியவில்லை. நூல்களை வெளியிட முடியவில்லை. சேர்ந்த பணத்தை சங்க நிதியில் சேர்த்துக் கொண்டு பணம் வழங்கியவர்களுக்கு அறிவித்தோம்.

நிதி உதவிக்காட்சி

நிதி சேர்ப்பதற்கு மற்றொரு வழிகண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுதான் திரைப்பட நிதி உதவிக் காட்சி நடத்துவது. அதன்படி ‘கைராசி’ என்ற படத்தை மட்டுந்துகரில் உள்ள ‘இம்பீரியல்’ தியேட்டரில் (தற்போது சுபராஜ் தியேட்டர்) நிதிக் காட்சியாகத் திரையிட ஏற்பாடு செய்தோம். இதற்கான டிக்கட்டுக்களை மட்டக்களாப்பில் மட்டும் விற்றால் போதாது; வெளியிடங்களிலும் விற்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி டிக்கட்டுக்கள் எடுத்துக் கொண்டு வாழைச்சேனை வரை சென்று விற்பனை செய்வது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அப்போது என்னிடம் E.N. 4003 என்ற இலக்கம் உடைய ‘போர்ட்பிரிபெக்ட்’ (Ford Prefect)கார் இருந்தது. இது டொக்டர் சகாதேவராஜா பயன்படுத்திய கார். அதைக் குறைந்த விலையில் வாங்கி எனது தம்பியார் நல்லையா (அமரர்) வாடகைக் காராகப் பயன்படுத்தும்படி கொடுத்திருந்தேன். அந்தக்காரில் ‘டிக்கெட்ட்’ புத்தகங்களுடன் புறப்பட்டோம். மட்டக்களாப்பி விருந்து ஒவ்வொரு பாடசாலையாகச் சென்று டிக்கட்டுக்களை ஆசிரியர் களுக்கு விநியோகித்து அதற்கான பணத்தை அதிபர் சம்பள தினத்தில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெற்று எம்மிடம் சேர்க்க வேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. நான் கல்வித்தினைக்களத்தில் கடமை ஆற்றியதால் எனது முகத்தை முறிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் ஆசிரியர்கள் டிக்கட்டுக்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். குறித்த தேதியில் ‘கைராசி’ படம் இம்பீரியல் தியேட்டரில்

திரையிடப்பட்டது. ஆனால் டிக்கட் விற்பனைப்பணம் பாடசாலைகளிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. கடிதங்கள் அனுப்பினோம்; தந்திகள் அடித்தோம்; பலன் இல்லை. பல செயற்குமுக் கூட்டங்களில் இதுபற்றிப் பேசிப்பேசி இருதியில் அம்முயற்சியைக் கைவிட்டோம்.

உறுப்பினர்கள் பெற்ற பரிசுகள்.

எமது சங்க உறுப்பினர்கள் தமது ஆக்கங்களுக்காகப் பெற்ற பரிசுகள் பாராட்டுக்கள் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். சங்கத்தின் உபதலைவரும் பழம் பெரும் எழுத்தாளருமான ‘நவம்’ இதில் முக்கியமானவர். அப்போது தமிழகத்தின் பிரபல வார இதழான ‘கல்கி’ ஈழத்துச் சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை நடத்தியது. அதில் நவம் முதற்பரிசு பெற்றார். அவரை நாங்கள் அணைவரும் பாராட்டினோம். (கதை:- ‘நந்தாவதி’)

நவம் இப்போது தமிழகத்தில் இருந்து அண்மையில் இலங்கைக்கு வந்து விட்டார். ‘நந்தாவதி’ சிறுகதைத் தொகுதியை நாலாக வெளியிட்டிருக் கிறார். ‘அழகு கடும்’, ‘நிழல் மனிதன்’ முதலிய நாவல்களும் அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்தின் மற்றொரு பிரபல வார இதழான ‘ஆனந்தவிகடன்’ நாடாத்திய கவிதைப்போட்டியில் எமது சங்கத்தின் மற்றொரு உபதலைவராக கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் தனது ‘வழிதவறிய வண்டு’ என்ற கவிதைக்காக முதற்பரிசு பெற்றார். அவர் தற்போது வெளிநாட்டில் உள்ளார். பல நால்களை இவரும் வெளியிட்டுள்ளார். அடியேனுக்கு 1962ல் சாகித்திய மண்டலம் (இலங்கைக்கழகம்) நடத்திய நாடக எழுத்துப்போட்டியில் முதற்பரிசு கிடைத்தது. இதற்கமைய பல பாராட்டு விழாக்களும் நடைபெற்றன. எனது ஊரான ஆசையம்பதியில் கந்தகவாமி ஆலய வெளியில் மிகப் பெரிய ஒரு பாராட்டு விழா நடந்தது. பின்னர் இப்பிரதி நாடகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு மட்டும் நடந்தது. மன்றப்பத்தில் இரு நாடகர் நடிக்கப்பட்டன. இன்னும் பலர் பரிசு பெற்றுள்ளார்கள்.

இலக்கிய விழா

அந்த நாட்களில் பிரல எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை மட்டுமொத்தில்த கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அடிக்கடி மட்டும் எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பற்றி ஏதாவது நொட்டை சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். இவற்றை நாங்கள் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. அவரது இயல்பு அது என்று விட்டுவிட்டோம்.

எனவே அவர் மற்றொரு ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தார். அவரே ஒரு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கினார். அதற்குக் ’கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்’ என்று பெயர் இட்டார். இச்சங்கத்தின் மூலம் பிரமாண்டமான ஒரு இலக்கிய விழா நடைபெற்றது. மட்டுமாநகரமண்டபத்தில் பகலும் இரவும் இவ்விழா நடைபெற்றது. இரவில் வாணவேடுக்கைகள் எல்லாம் நடந்தன. கொழும்பிலிருந்தும் பிற ஊர்களிலிருந்தும் பல

எழுத்தாளர்களும் இலக்கியப்பிரமுகர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர். அத்தோடு சரி. அதன் பின்னர் கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நடவடிக்கை பற்றி எம்மால் எதுவும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சங்கத்தைப் பற்றிய பேச்சையும் காணோம். ஆனால் ‘மட்/தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்’ வழக்கம் போல தன் இலக்கிய நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தது. செய்திகளும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் ஆனேன்.

மட்/தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நீண்டகாலம் ரீ.பாக்கியநாயகம் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபடியால், அவரது வேண்டுகோளின் பேரில் என்னைத் தலைவர் ஆக்கினார். ஆனால் இம்மாற்றத்தினால் சங்க நடவடிக்கைகளில் எல்லித் மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நான் தலைவராக இருந்த காலத்தில் தேனாடன் (ந.ச.அருள்ராசா) செயலாளராக கடமை ஆற்றினார். வழக்கம் போல சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை போட்டிகள் நடத்தப் பெற்றன. அவற்றுக்கான பரிசளிப்பு விழாக்களும் நடைபெற்றன.

பிர்காலத்தில் சங்கத்தின் வேகம் சற்றுக் குறைந்துவிட்டது என்றே கூற வேண்டும். எப்படியும் 1961- 1971 வரை 10 ஆண்டுகள் இச்சங்கம் சிறப்பாக இயங்கியது என்பதைக் கூற வேண்டும். சங்க உறுப்பினர்கள் தத்தமது எழுத்துப்பணிகளைத் தொடரவே செய்தனர்.

கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் மட்/ஆசிரிய கலாசாலையில் இருந்து கொண்டே ‘எல்லம்’, ‘மஞ்ச நீ மழைமுகில் அல்ல’ முதலிய நூல்களை மட்/ஆசிரிய கலாசாலை இலக்கிய மன்றத்தின் மூலம் வெளியிட்டார். அடியேனும் ‘இல்லத்தரசி’ (சிறுகதைத் தொகுப்பு), ‘வரலாற்றுச் சுவடுகள்’ (சிறுகதைத் தொகுப்பு) முதலிய நூல்களை வெளியிட்டேன். எனது ‘ஒரு தந்தையின் கதை’ என்ற நாவல் ‘உதயம்’ பிரசுரத்தால் வெளியிடப்பட்டது. ‘உதயம்’ பிரசுரம்(உஷா சிவதாசன்) எமது எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினரின் பல நூல்களை வெளியிட்டது.

தனிப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகள்

சங்க நடவடிக்கைகள் தளர்வடைந்தாலும் தனிப்பட்ட முறையில் எமது இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. அந்தவகையில் அடியேன் ‘மலர்’ என்ற இலக்கிய மாத சஞ்சிகையை வெளியிட்டேன். 1970 - 1971 காலப்பகுதியில் 10 இதழ்கள் வெளிவந்தன.

அவ்வாறே ரீ.பாக்கியநாயகம், மெதடிஸ்த இலக்கிய மாத சஞ்சிகையான ‘சமைதாங்கி’ என்ற சஞ்சிகையை தொடர்ந்து வெளியிட்டார்.

சங்க உறுப்பினரான கவிஞர் திமிலைமகாவிங்கம் ‘தேனமுத மன்ற’த்தின் மூலம் சில நூல்களை வெளியிட்டார். திமிலைக்கண்ணனும் அவ்வாறே ஒரு சிறு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். (அதன் பெயர் ‘நிறைந்தது நெஞ்சுசம்’) ரவிப்பிரியா ‘சந்தன ரோசாக்கள்’, ‘ஒரு வானவில் ரோசாவாகிறது’ என்ற நாவல் களை வெளியிட்டார். கவிஞர்

செ.குணரத்தினம் ‘தெய்வ தரிசனம்’ என்ற நாவலை வெளியிட்டார். ஒரு கவிதைத் தொகுதியையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். ‘துன்ப அலைகள்’ என்ற இவரது நாவல் ‘சுபமங்களா’ சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்து, பின்னர் நூலாகவும் வெளிவந்தது. இவர் ஏராளமான சிறுகதைகளையும் பல தொடர்கதைகளையும் வீரகேசரி, தினகரன் வார இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். அவ்வாறே ஏராளமான பரிசுகளையும் வென்றுள்ளார்.

புலவர் மணிக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம்

இவ்வத்தியாயத்தை முடிக்கு முன்னர் மட்டும் எழுத்தாளர் சங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஒரு சிறு விஷயத்தைக் கூறவேண்டும்.

எழுத்தாளர் சங்கம் மும்முரமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் யாழ்.பல் கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பல் கலைக் கழகம் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கொள்வித்தது. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையும், மட்டக்களப்பு புலவர் மணி ஏ.பெரியதம் பிப்பிள்ளை அவர்களும் ஒரு சாலை மாணாக்கர்கள்; உற்ற நண்பர்கள்; இலக்கிய ஆளுமையிலும் இலக்கியப் புலமையிலும் சமனானவர்கள். எனவே புலவர் மணி ஏ.பெரியதம்பிப் பிள்ளைக்கும் இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை சகல ஆதாரங்களுடனும் யாழ்.பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பி வைத்தது மட்டும் எழுத்தாளர் சங்கம். ஆனால் அங்கிருந்து கிடைத்த பதில் என்ன தெரியுமா?

“புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளைக்கு ‘இலக்கிய வித்தகர்’ என்ற பட்டத்தை வழங்குகிறோம் என்பதுதான். பல வருடங்களுக்குப்பின் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் புலவர் மணிக்கு தேகாந்த நிலையில் இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கொள்வித்தது வேறு விடயம்.

(தொடரும்....)

மூலிகைப் பெற்ற கௌநூர்

இவ்வாண்டு 2012 இல் மாத்திரம் அகில இன நல்லுறவு இயக்கம் வழங்கிய ‘பாவரசு’, தடாகம் கலை இலக்கிய வட்டம் வழங்கிய மறைந்த வாணைவிப்புகழ் ‘ராஜேஸ்வரி சண்முகம்’ நினைவு விருது, மலையக கலை கலாசார சங்கம் வழங்கிய ‘இரத்தின தீபம்’ ஆகிய மூன்று விருதுகளை கவிஞர் பதியத்தளாவ பாறாக் பெற்றுள்ளார்.

இவர் ஏற்கனவே தொடராக 2006, 2007, 2008, 2009 காலவரை கலைத்தீபம், கவிப்பரிதி, சாமரீ தேசமானி, கலாபூஷணம் போன்ற கலைவிருது - சாஹித்திய விருது - உயர் விருது - அரச விருது களையும் பெற்றுள்ளார். இவரைச் ‘செங்கதீர்’ வாழ்த்துகிறது.

கெரக்டர்-13

பாலமீன்முடு கருணா

ஏப்ரல் மாதத்து 'செங்கதிர்' இதழிலே சாண்டோக்களின் விபரங்களைப் படித்த எனக்கு எனது குருவைப் பற்றிய சில விபரங்களை எழுத வேண்டும் எனத் தோன்றியது.

இலங்கையிலே முத்த இரும்பு மனிதன் சாண்டோ சங்கரதாஸ். இளைய இரும்பு மனிதன் சாண்டோ சிறிதாஸ்.

முதலில் இந்த முத்த சாண்டோ சங்கரதாசைப் பற்றி நான் அறிந்த தகவல் ஒன்றை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள எண்ணினேன். 1954ம் ஆண்டு எலிசேபேத் மகாராணி இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். அவர் ஒரு இரவை பொலன்னறுவ 'றெஸ்ட் கவுசி'லே கழித்தார். இதற்கென விசேடமாக 'எயார் கண்டிசன்' பூட்டிய அறை ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்தது. இன்றும் இலங்கைக்கு வரும் ஆங்கில உல்லாசப் பயணிகள் அந்த அறையைக் கேட்டு அதில் தங்குவார்கள்.

மகாராணி அங்கு தங்கியிருந்த அன்று இலங்கையின் இரும்பு மனிதன் என சில சாகசங்களைச் செய்து காட்டி, சாண்டோ சங்கரதாசை அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதாக நிகழ்ச்சி நிரலிலே இருந்தது. ஆனால். இவர் ஒரு தமிழன் என்பதாலோ என்னவோ கடைசி நிமிடத்திலே அந்த நிகழ்ச்சி நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அதைப் பார்க்க ஆவலாகச் சென்றிருந்த பாடசாலை மாணவர்களாகிய எங்களுக்குப் பெரும் ஏழாற்றும் அளித்த நிகழ்வு அது.

முத்த சாண்டோவுக்கும், இளைய சாண்டோவுக்கும் இடையிலே இருந்தவர்தான் சாண்டோ தியாகன் எனும் திரு.தியாகராஜா அவர்கள். பல இளம் சாண்டோக்களையும், மல்யுத்த வீரர்களையும், அழகுறற்கட்டுள்ள ஆண் அழகன்களையும், சர்க்கல் வீரர்களையும் நமது நாட்டுக்குத் தந்தவர்தான் இந்த சாண்டோ தியாகன். இவரின் சிஷ்யர்களில் நானும் ஒருவன். என்ன ஆண் அழகனாக கட்டுடை கொண்ட காளையாக ஆக்கி, பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற ஆண் அழகன் போட்டியிலே பங்குபற்றச் செய்து, பரிசையும் பெற்றுக் கொள்ளச் செய்தார்.

கல்முனை மட்டுநகர் வீதியிலே இவரின் உருவச்சிலை கம்பீரமாக நிற்பதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் பெருமிதமடைபவர்களில் நானும் ஒருவன். இவரின் சிறப்பம்சம் ஒன்று 'தியாகன் சர்க்கல்'. ரஸ்ய சர்க்கல் காரர்களுக்கு நாம் எந்த விதத்திலும் சளைத்தவர்கள் அல்ல எனக் காட்டும் வகையிலே இளைஞர்களைப் பயிற்றுவித்து 'தியாகன் சர்க்கல்' என மக்கள் மத்தியிலே உலாவவிட்டவர் இந்த சாண்டோ தியாகன்.

இது மட்டுமல்லாது மட்டுநகர் ஆசிரியர் கலாசாலையிலே P.T.I ஆக இருந்தபோது எத்தனையோ உடற்பயிற்சி(P.T.I) ஆசிரியர்களையும் மல்யுத்த வீரர்களையும் கட்டுடல் காளைகளையும் உருவாக்கியவர் இவர். பாடசாலை முடிந்தபின் நடாத்திய ‘வொடிவில்டிங்’ வகுப்புகளிலே இவரின் மனதைக் கவர்ந்த மாணவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

அவர் அப்போது கூறியதாவது. நீங்கள் 40வது வயது மட்டும் என்னோடு இருந்தால் எனக்குத் தெரிந்த மர்மவித்தைகளை எல்லாம் கற்றுத் தருவேன். 40 வயதின் பின்தான் ஒரு மனிதன் பொறுமையானவனாகவும் சகிப்புத் தன்மை உள்ளவானாகவும் சிந்தித்துச் செயல்படுவனாகவும் மாறுகிறான். ஆனால் எல்லோருமே அந்த வயதுக்கு முன் மணவாழ்விலே இணைந்து இவரின் பயிற்சிகளை விட்டு வேறு பாதையில் சென்றதால் இவரிடமுள்ள வித்தைகள் எல்லாம் இவருடனேயே புதையுண்டுபோயின.

கடைசி நாட்களிலே என்னைக் காணும்போது கூறுவார், ‘தியாகன் சர்க்கஸ்’ மீண்டும் நாட்டில் நடைபோட வேண்டும். இதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும் என்று. ஆனால் அந்தக்காலத்திலே பணங்களில் செய்ய யாரும் முன்வராததாலும், நாட்டு நிலைமை சீரில்லாததாலும் இவரின் உடல்நிலை சீர்குலைந்ததாலும் இவரின் ஆசைகள் நிறைவேறாமலே புதையுண்டன.

தெர்க்கர்-14

சி. குமாரவிங்கம்
ஒய்வு வங்கியாளர்
149 - செம்மணி நோட்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

பங்குனி 2012 இதழ் கிடைத்தது. 29வது பக்கத்தில் மட்டக்களப்பு மண்வாசனைச் சொற்கள் தந்தர்கள். இவற்றுள் யாழ்ப்பாணைக் கிராமங்களில் அதே சொற்கள் வழக்கத்தில் உள்ளது. அவையாவன. 22) மாய்மாலம் 23)புலுடா 25)களவாணி 27.கணக்கம் 28.கணனகெட்ட 30.கருக்கல்

மட்டக்களப்புத் தமிழ் உச்சரிப்பு பேச்சு வழக்கு; கிராமிய பாடலைப் போன்ற இனிமை. யாழ் தமிழ் பாடப்புத்தகம் வாசிப்பது போன்றது. மலையகத் தமிழ் நாடகத்தமிழ்

எப்ரல் செங்கதிர் கிடைத்தது. 42ம் பக்கத்தில் ‘மசக்கை’ என்ற சொல் மட்டக்களப்பு மண்வாசனைச் சொல் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது யாழ்ப்பாணத்திலும் அதே அர்த்தத்தில் உள்ளது. ‘கூட்டு’ என்றால் பலவித காய் பிஞ்சக்சேர்த்த ஒரு பொரியல் - வதக்கல் கறியாகும். ‘தெரிவு’ என்றாலும் அதேபொருள்தான்.

‘நம்நேரம் நமக்கே!’

திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

இமுத்துப் போர்த்துக் கொண்டு
ஏழுமணிவரை தூங்கியெழுந்து
பாடசாலை சென்ற பள்ளி மாணவி
பரிமளாவுக்கு ‘சிம்ம சொப்பனமாய்’
வாயிலில் அதிபர் கையில் பிரம்போடு!

நள்ளிரவு வரை தொலைகாட்சி
நாடகங்கள் பார்த்துவிட்டு
தாமதமாய் அலுவலகம் சென்ற
தமயந்தியை வரவேற்றது ‘சிவப்புக்கோடு’!

நேரமுகப்பரீட்சைக்கு முதல்நாள்
நெடுநேரம் விளையாடிக் கண்டது
படுக்கைக்குச் சென்ற பாஸ்கரன்
பஸ்சை மட்டும் தவறவிடவில்லை,
பரீட்சையும் தவறிப் போனது அவனுக்கு!

பெண் பார்க்க வந்த பிள்ளை வீட்டாருக்கு
பிரமாதமாய் விருந்தளிக்க
விபரமாய்ப் பட்டியலிட்டு
வேளைக்கே சந்தைக்குச் சென்ற கணவன்
நெடுநாளின் பின் கண்ட நெருங்கிய நண்பனுடன்
நீண்டநேரம் பேசி நிதானமாய் ‘கொஞ்சம் போட்டு’

போதையுடன் தாமதமாய் வீடுவர;
 கோபமாய் புறப்பட்டுப் போனது மாப்பிள்ளை
 கோஷ்டி
 வீட்டிலோ அவருக்கு மனையாளின்
 விசேஷ “மண்டகப்படி”

இந்த வில்லங்களைல்லாம் எதற்கு?
 இவர்களின் நேரத்தைப்பறித்தது யார்?
 ஒவ்வொரு நாளினதும் அனைத்து விநாடிகளும்
 ஒவ்வொரு மனிதனுக்குமே சொந்தம்!
 நம் நேரத்தை எவராலும் திருட முடியாது
 யாருக்குமே நேரம் கூடிக் குறைவதில்லை.
 யாவருக்கும் சமமான சொத்து இந்த நேரம்!

ஒரு நாளிலும் நமக்கான நேரம்
 ஒடிப் போவதேயில்லை.
 விநாடி விநாடியாகவே
 விலகிச் செல்கிறது.
 நிமிடம் நிமிடமாகவே
 நகர்ந்து செல்கிறது.

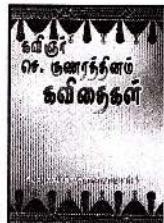
பிறகேன் போய்விட்டது நேரம் எனும்
 பெரும்புலம்பல்?
 நேரத்தை வைத்திருப்போம்
 நம் கட்டுப்பாடில்!
 நிமிடங்களனைத்தையும் முகாமை செய்வோம்
 இல்லை நேரம் என்கின்ற பேச்சே
 இல்லாமல் போகும் எம் வாழ்வில்!

பார்வி

'செ.குணரத்தினம் கவிதைகள்'
நூல் வெளியிட்டு விழா

நாடறிந்த கவிஞர் செ.குணரத்தினம் ஈழத்துக்கவிதை உலகில் ஒரு முன்னோடி. கவிதை, சிறுகதை, நாவல் எனப் பல நூல்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டவர்.

இவரது அன்மைக்காலக் கவிதைத் தொகுதியான ‘செ.குணரத்தினம் கவிதைகள்’ என்னும் நூலை மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்த 21.04.2012ல் மட்பொது நூலக மண்டபத்தில் வெளியிட்டு வைத்தது. மண்டபம் நிறைந்த இரசிகர் கூட்டம்.

இவ் வைபவம் அருட்சகோதரர் ஏ.ஏ.நவெரத்தினம்(நவாஜி) அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. (இவர் பழம்பெரும் எழுத்தாளரான அமரர் வ.அ.இராசரெத்தினத்தின் புதல்வர் ஆவார்.)

பிரதம விருந்தினராக மட்தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் பேராசிரியர் மா.செல்வராசா அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினராக தேசமான்ய செல்வி. க.தங்கேஸ்வரி (முன்னாள் பா.உ) அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

காலை 9.30க்கு மங்கல விளக்கேற்றல் நிகழ்ச்சியுடன் விழா ஆரம்பமானது. செல்வன் புருஷோத்தமன் தமிழ் வாழ்த்துப் பாடனார். வில்வப் பிரம்மம் காந்தன் குருக்கள் ஆசியுரை வழங்கினார். வரவேற்புரையை மட்தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர் க.மகாலிங்கசிவம் வழங்கினார். அதைத் தொடர்ந்து அருட்சகோதரர் நவாஜியின் தலைமையூரை இடம்பெற்றது. அவர் தனது உரையில் கவிஞர் செ.குணரத்தினத்தின் கவித்திறனைப் பல கோணங்களில் எடுத்துக்காட்டினார். கவிஞரின் ஆரம்பகால கவிதை நூல்களான ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர்’, ‘நெஞ்சுப்புக்கள்’ ஆகிய நூல்களை வெளியிடுவதில் தனது தந்தையார் அமரர் வ.அ.இராசரெத்தினம் அனுசரணையாக இருந்தார் என்பதையும் குறிப்பிட்டார்.

தலைமையூரையைத் தொடர்ந்து நூல் அறிமுகஉரை இடம்பெற்றது. கவிஞரின் நண் பரும் முத்த எழுத்தாளருமான அன்புமணி நூல்வெளியிட்டுரையை நிகழ்த்தினார். அதைத் தொடர்ந்து சிறப்புப் பிரதிகள் விநியோகம் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வை கவிஞரின் இளையமகனும் நூலின் தொழுப்பாசிரியருமான திருமதி உமா.ஸ்ரீசங்கர் நடத்தினார். நூலின் முதற்பிரதியை அண்ணாச்சி எனப் பலராலும் அன்போடு அழைக்கப்படும் தொழில்திபர் சிவபாதசுந்தரம் பெற்றார். அதைத் தொடர்ந்து அழைக்கப்பட்ட இலக்கியப் பிரமுகர்களுக்கு சிறப்புப்பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன.

அதைத் தொடர்ந்து நூலாசிரியரைக் கெளரவிக்கும் நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. முத்த எழுத்தாளர் அன்புணி அவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி பூமாலை குடினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அவருக்கு இரசிகர்கள் ஏராளம் மலர்மாலைகளைச் சூட்டினார்கள். நூலின் தொகுப்பாசிரியையான திருமதி உமா ஸ்ரீசங்கருக்கு தேசமானிய செல்வி க.தங்கேஸ்வரி பொன்னாடை போர்த்தி பூச்செண்டு வழங்கினார்.

அதைத் தொடர்ந்து நூலின் விமர்சன உரையை கிழக்குப்பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திருமதி ரூபி.வலன்றினா பிரான்சிஸ் நிகழ்த்தினார். வழக்கம் போலவே அவரது விமர்சன உரை மிகவும் சிறிப்பாக அமைந்திருந்தது. நூலில் உள்ள கவிதைகளை வகுத்துத் தொகுத்து உரையாற்றிய இவர் நூலின் சிறப்பமங்களை எடுத்துக்கூறினார். கவித்துவ நூட்பங்களை வெகுவாக எடுத்துக் கூறினார். ஏழை மக்களின் வாழ்வைப் பிரதிபலித்த பல கவிதைகளை அவர் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டினார். சபை அவர் பேச்சில் கட்டுண்டிருந்தது. விமர்சன உரையைத் தொடர்ந்து சிறப்பு விருந்தினர் உரை இடம்பெற்றது. சிறப்புரை ஆற்றிய செல்வி க.தங்கேஸ்வரி ஏனையோர் குறிப்பிடாத பல கவிதை நூட்பங்களை எடுத்துக் கூறினார். இந்நூல் ஈழத்துக்கவிதை உலகில் ஒரு பொக்கிளம் எனக்குறிப்பிட்டார்.

அதைத் தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினர் உரையை பேராசிரியர் மா.செல்வராசா நிகழ்த்தினார். கவிதை நூலைவிடப் பல பொதுவான குறிப்புகளை அவர் கூறினார்.

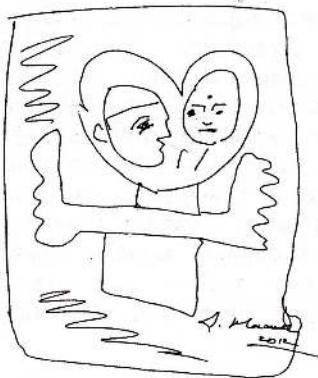
நிறைவாக ஏற்பாறை (நூலாசிரியர்), நன்றியுரை (திருமதி.உமாஸ்ரீசங்கர்), நிறைவேர (க.மகாலிங்கசிவம்) முதலியன இடம்பெற்றன. இவ்வைவபவத்தில் பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு. முன்னாள் கலாசார உதவிப்பணிப்பாளர் எஸ்.எதிர்மன்னிங்கம் முதலியோர் நிகழ்ச்சி நிறைவு அடையும்வரை கலந்து சிறப்பித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மொத்தத்தில் ஆர்வலர்கள் நிறைந்த ஒரு நிறைவான விழாவாக இந்நூல் வெளியிட்டு விழா அமைந்தது.

- அன்புணி(இரா.நாகவிங்கம்)

மீண்டும் ஒரு காதுல் கதை

16

- திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

“கண்ணன் இந்த நிலையில் அப்படி இப்படி என்று ஒரு வருசம் முடிஞ்சு போச்சு. இனியும் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறதில் அர்த்தமில்ல. அவன் எங்கோ வெளிநாட்டுக்குப் போய் செட்டிலாகி யிருக்க வேணும் அல்லது வேறு

யாரையும் கலியாணம் கட்டிக்கொண்டு எங்காவது போயிருக்க வேணும். ராதா சும் மா விசர் த் தனமாக இன் னமும் அவனை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறதில் எனக்குச் சம்மதமில்லை. நீதான் அவளோடு கதச்சு அவன் மனசை மாற்ற வேணும்.”

“அவரசப்படாதீங்க மாமா. ராதா தானாக மனம் மாறி ஒரு முடிவுக்கு வரட்டும். அவன் மிகவும் மனம் நொந்து போயிருக்கிறான். அவன் மனக்காயம் மெல்ல மெல்ல ஆறட்டும். மற்றது நான் கூட ஜயலத் ராதாவை ஏமாற்றிவிட்டு திருமணம் செய்து கொண்டதாகவோ வெளிநாட்டிற்குத் தப்பியோடியதாகவோ என்னவில்லை. அவனுக்கு என்ன நடந்தது அவன் எங்க போனான் எனகிற விபரத்தையும் நாம் அறிய வேணும்.” உறுதியாகக் கூறினான் கண்ணன்.

ராங்கநாதனுக்கு மயிர்க் கூச்செறிந்தது. ‘எப்பேர்ப்பட்ட உத்தமன் இந்தக்கண்ணன்! ராதாமேல் எவ்வளவு அன்பும் அக்கறையும் இவனுக்கு? இதெல்லாம் இந்தப் பாவிப் பெண்ணுக்குப் புரியமாட்டேன் எனகிறதே’ என அங்கலாய்த்தார் அவர்.

ஆனால் சரஸ்வதியோ “அடிக்க அடிக்க அம்மியும் நகரும்” எனகிற பழமொழியில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததோடு ராதா ஜயலத்தை மறக்க வேண்டுமென்று அவளிடம் பட்டும் படாமலும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் கண்ணனுக்கு இரண்டு வருஷம் அமெரிக்க நாட்டில் மேற்படிப்புப் படிப்பதற்காக ‘ஸ்கோலர்ஷிப்’ கிடைத்தது. இந்த இருவருட இடைவெளியில் ராதாவின் மனக நிச்சயம் மாறும். எனவே கண்ணன் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்ததும் திருமணம் செய்ய எந்தத் தடையும் இருக்காதென ரங்கநாதன் திடமாக நம்பினார்.

கண்ணனும் தனது படிப்பு முடிந்து வருவதற்குள் ஜயலத்தைக் கண்டுபிடித்து திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் முடியாத பட்சத்தில் தான் வந்ததும் தன்னை மணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் ராதாவிடம் வாக்குறுதி பெற்றுத்தான் அமெரிக்கா சென்றான். ராதா விரும்பியோ விரும்பாமலோ கண்ணனின் நிபந்தனைக்குச் சம்மதமும் தெரிவித்தாள்.

அமெரிக்காவிலிருந்து கடிதமுலமும், தொலைபேசி மூலமும் ஜயலத் பற்றி அவன் விசாரிக்கத் தவறுவதே இல்லை. அவன் மனப்பூர்வமான அக்கறையோடுதான் விசாரிப்பான்.

ஆயினும் ராதா ஜயலத் பற்றி கடிதத்திலோ தொலைபேசி மூலமோ எதுவும் தானாகத் தெரிவிப்பதில்லை. கண்ணன் கேட்டால் மட்டும் ஒருவித சங்கடத்தோடு எதையாவது சொல்லிச் சமாளிப்பாள்.

அவனைப்பற்றி கண்ணன் விசாரிக்கும் போதெல்லாம் ‘உங்கள் படிப்பு முடிய இன்னும் இருபது மாதங்கள் இருக்கே’ என்றும் ‘பதினாறு மாதங்கள் இருக்கே’ என்றும் ‘பதினான்கு மாதங்கள் இருக்கே’ என்றும் மாதங்கள் குறையக் குறைய அவனும் குறைத்துக் குறைத்துச் சொல்வாள்.

கண்ணன் நாடு திரும்ப இரு மாதங்கள் இருக்கும்போது கூட ‘இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் - அறுபது முழுநாட்கள் இருக்கே அத்தான். அதற்குள் எப்படியும் ஜயலத் வந்துவிடுவார்.’ என்று அவன் கூற பிரமித்து நின்றான் கண்ணன்!

அவன் காணாமற்போய் மூன்று வருடம் முடியப்போகிறது. இந்த இரண்டு மாதத்தைப் பெரிசாக நினைக்கிறானே. எத்தனை நம்பிக்கையை அவன்மீது வைத்திருக்கிறான் இந்த ராதா. “அவன் நம்பிக்கை பலிக்கட்டும்” என மானசீகமாக வேண்டிக் கொள்ளவும் அவன் தவறுவதில்லை.

கண்ணன் அமெரிக்கா போய் இரு வருடமாகப் போகிறது. அவன் அமெரிக்கா போக ஒரு வருடத்தின் முன்பே ஜயலத் காணாமல் போனான். ஆக மொத்தத்தில் மூன்று வருடங்கள்! ஜயலத் பற்றி எந்தத் தகவலும் பெற முடியவில்லை. பத்திரிகை தொலைக்காட்சி போன்றவற்றில் விளம்பரம் செய்து பார்க்க ராதா நினைத்தபோதும் அந்த ஊர்ஜிதப் படுத்தப்படாத

உரிமையேதும் இல்லாத உறவின் சங்கடம் அவளைத் தடுத்தது.

ஜயலத்தினதும் குழந்தை நிலுவாவினதும் நினைவு அவனுக்குச் சதா வந்துபோகும். அதிலும் அந்தக் குழந்தையின் சோக விழிகள் அவளால் மறக்கமுடியாதவை. ஜயலத் எத்தனை நல்லமனிதன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல குணமுடைய ஒருவர் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் தலைமறைவாகக் காரணமென்ன?

சிலசமயம் கண்ணன் அத்தானே யாரையும் அனுப்பி மிரட்டியிருப்பாரோ...? சே... அப்படி இருக்காது. அப்படியெல் லாம் செய்யக் கூடிய அற்பத்தனமெல்லாம் அவரிடம் கிடையாது. அப்படிச் செய்திருப்பாரென நினைப்பதே பாவம் என்றெல்லாம் மனம்போன போக்கில் நினைப்பாள் ராதா.

தான் ஜயலத்தை விரும்புவது பற்றிக் கூறியபோது அவர் மனசு ஒழிந்து துன்பப்பட்டபோதும் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு தன் பெற்றோரிடம் வாதாடி அவர்களை மிகவும் பிரயத்தனப் பட்டுச் சம்மதிக்க வைத்து ஜயலத்தை அங்குமிங்கும் தேடியலைந்து சிரமப்பட்டபோதும் தன்மேல் கோபத்தையோ வெறுப்பையோ காட்டாமல் அன்பாகவும் அனுசரணையாகவும் நடந்து கொண்டாரே. அந்த மனசு யாருக்கு வரும்? கடைசியாக அமெரிக்கா போகும் போது கூட தன்னிடம் வாக்குறுதி பெறும்போது “நான் வருவதற்குள் ஜயலத்தைக் கண்டுபிடித்துத் திருமணம் செய்து கொள். அப்படி முடியாவிட்டால் நம் இருவருக்கும் திருமணம் நடக்க வேணும்” என்று அவன் சொல்லிவிட்டுப்போன பெருந்தன்மையை எண்ணிப் பார்ப்பாள் ராதா.

சிலவேளை ஜயலத் தன்னை மனக்க பயந்தோ விருப்பமில்லாமலோ ஊரைவிட்டுப் போயிருப்பானோ என்று கூட நினைத்தாள். குழந்தை நிலுவாவிற்காகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டானோ? ஏற்கனவே தன் உறவினர்களால் பேசப்பட்ட யாராவது சிங்களப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டானோ? இல்லையென்றால் அப்பா நினைப்பதுபோல் வெளி நாடொன்றில் போய் தஞ்சமடைந்தானோ? அல்லது ஏதும் அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டு இறந்துபோய்விட்டானோ?

கடைசியாக அவன் தனது கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்ட அன்று அவள் மனநிறைவுடன் கண்கலங்கியபோது அவளது கண்ணீர் துடைத்து வாஞ்சையுடன் நெற்றியில் முத்தமிட்டு “நீங்க அழக்கூடாது. சிரிச்சுக்கிட்டே இருக்கணும்” என்று வழி அனுப்பி வைத்தான்.

அவனைப் பொய் சொல்பவன் என்றோ ஏமாற்றுக்காரன் என்றோ அவளால் நினைக்க முடியவில்லை. தன் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டுத் தன்னைக் குழப்பக்கூடாது என்று தலைமறைவாகியிருப்பானோ? இப்படிப் பல

விதமாகவும் குழப்பமற்றுப் பல கோணத்திலும் மாறி மாறி யோசித்து யோசித்து நாட்களைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தாள். கண்ணன் நாடு திரும்பும் நாள் நெருங்கி வந்தது. வருடங்கள் கழிந்து மாதங்கள் முடிந்து வாரங்கள் ஆகிக் கொண்டு வந்தது. ஆம்! கண்ணன் வருவதற்கு ஆக இரண்டு வாரங்களே இருந்தன. அவளுக்கு இதுவரை ஜயலத் வருவான் என்கின்ற திடமான நம்பிக்கை சற்றே ஆட்டம் காண ஆரம்பித்தது.

ஆயினும் மனசின் ஒரு முலையில் ஜயலத் எப்படியும் வந்து சேர்வார் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது.

அன்று ஆஸ்பத்திரி முகவரியிடப்பட்ட ஒரு கடிதம் ராதாவுக்கு வந்திருந்தது. வழக்கமாகக் கண்ணன் வீட்டு முகவரிக்கே கடிதம் போடுவான். ஒரு நாளும் இல்லாதபடி தனக்குத் தனியாக ஆஸ்பத்திரி முகவரிக்குக் கடிதம் போட்டிருப்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது. சற்றுப் பயமாகவும் இருந்தது. கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்தான் ராதா.

அன்பான ராதா,

இங்கு நலமாக உள்ளேன். நீங்கள் எல்லோரும் நலமாக இருப்பீர்களென் நம்புகிறேன்.

வழக்கமாக வீட்டு முகவரிக்குக் கடிதம் போடும் நான் இதை உனக்காக எழுதுகின்றேன். ராதா, எல்லாக் குழப்பமும் தீர்ந்து தெளிவடைந்திருப்பா யென நம்புகிறேன். அர்த்தமில்லாத எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் எப்போதும் சிக்கல்களையே ஏற்படுத்தும். இதை நீயும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருப்பாய் என நம்புகிறேன்.

கையிலே வெண்ணெய் இருக்க நெய்தேடி அலைவதில் அர்த்தமுண்டா? ராதா வெண்ணெய்யை நெய்யாக்கி வாழ்வதே புத்திசாலித்தனம். நீ புத்திசாலிப் பெண். உனக்காகக் காத்திருக்கும் இந்த வெண்ணெய்யை நெய்யாக ஏற்று வாழத் தயாராக இருப்பாய் என நம்புகிறேன்.

இறைவன் நிச்சயித்த வாழ்வை மனிதனால் மாற்றமுடியாது. அப்படி மாற்ற முயற்சிப்பது வீண். அதை இங்கு வந்த பின்பே நான் முழுமையாக உணர்ந்தேன். இன்னும் இருவாரத்தில் அங்கு வருவேன். நம் திருமணம் நடந்து மூன்று மாதங்களில் இன்னுமொரு விசேட ஆறுமாதப் பயிற்சிக்காக நான் அமெரிக்கா வரவேண்டியுள்ளது. திருமணத்திற்காக மனசைத் தயார் படுத்திக்கொள். எல்லாம் இறைவன் சித்தப்படியே நடக்கும். நம்பு!

உன் அத்தான்
கண்ணன்.

(கதை தொடரும்.....)

‘சுவார’களின் தூக்கம் கலைத்துவர்!

“காமோதி வண்டுதேன் கடிமலர் கூட்டுதல்போல்
நாமோது செந்தமிழில் நன்னால் பதிப்பித்த
தாமோதரம் பிள்ளைச் சால்பெடுத்துச் சாற்ற வெவர்
தாமோ தரமுடை யார்”

-பரிதிமாற் கலைஞர் என்ற
நூராயன் சாஸ்திரிகள்

இந்தப் பத்தியின் நாயகன் - செல்லெடுத்த பழையெல் லாம் தேடியெடுத்துவந்து புல்லரிக்க வைத்த புலமையாளர். சொல்லடூக்குச் சிதைந்திட்ட சுவடிகளைச் சேர்த்து அவற்றின் செய்யுள்களைச் செப்பனிட்டு அச்சிட்ட செம்மல். தேடக்கிடைக்காத தமிழ்ச் செல்வங்களை நாடிக்கென்று, நவிவு உற்ற தமிழுக்கு நல்லதைச் செய்தவர். அது நலம் பெற உழைத்தவர். தன் உழைப்பையும் ஊழியத்தையும் ஒருசேர்க் கெலவிட்டவர். என்னங்களின் ஏற்றங்களை இறுதிவரை கடைப்பிடித்தவர். சொங்கத் துயரங் களையும் இழப்புகளையும் தமிழுக்காகத் தாங்கிநின்ற தற்றுணிவாளர். சேய்நாட்டை விடவும் தாய்நாட்டில் தன் பெயரை நிலைநிறுத்தியவர். நிமிர்ந்து நின்றவர். தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாமிநாத ஜயர் போன்றோரை தமிழ் ஆய்வுக்கு தயார் செய்ய முன்னின்றவர். ஜயர் வாயாலேயே தனது முன்னோடி என இவரைக் குறிப்பிட்டுரைக்க வைத்தவர். இவரே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் இளங்கலை (B.A) பட்டதாரி (இவரது நிழற்படம் இன்றும் அப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தினுள் இடம்பெற்று இருக்கிறது) அடுத்து இவர் பெற்ற B.L பட்டத்தின் பின்னர் 1884ல் புதுக்கோட்டை நீதிபதியாகவும் நியமனம் பெற்றிருந்தார். இவர் இன்றேல் தமிழில் ‘வீரசோழியம்’ என்றொரு நூல் இருந்ததே தெரியாமல் போயிருக்கும். இவரது மறைவின்போது பரிதிமாற் கலைஞர் எனும் குரியநூராயன் சாஸ்திரிகள் விட்ட கண்ணீர் அஞ்சலியே மேலே உள்ள பாடல் ஆனது.

கூர்மையான மீசை, தடித்த புருவங்கள், பட்டுத் தலைப்பாகை, பார்த்தவர்களை இழுக்கும் கம்பீரமான தோற்றும், கறுத்த கோர்ட், அழகான ஆங்கிலமும் தமிழும் தவழும் உதகுகள் என்று இத்தியாதி தோற்றங்கள் இவருடையவை. 12.09.1832 மாழப்பாணம் சிறுப்பிடிடி வைரவநாதர் - பெருந்தேவி தம்பதியரின் முத்த மகனாகத் தோன்றியவர்.

எட்டுக்குழந்தைகள் இவர் பெற்றோருக்கு. யாழ் மண்ணின் தவப்புதல்வரான நாவலர் தோன்றி பத்தாண்டுகளின் பின் (நாவலர் பெருமான் தோற்றம் 05.12.1822) இப்பெருந்தகை நம்மொழியும் இனமும் சிறக்கவந்தவர். நாவலை ரைப் போல வே தமிழ் ஆய் வும் சமூகப் பணியும் மேற்கொண்டிருந்தவர். அப்பா வைரவநாதர் ஆசிரியராக இருந்தவர் என்பதுடன் ஆரம்பகாலத் தமிழ்ப்பற்று அப்பாவின் அன்பளிப்பு. அதன்பின் சன்னாகம் முத்துக்குமார் நாவலரிடம் தமிழ்க் கல்லியில் தகமை பெறுகிறார். அப்பறம் தெல்லிப்பழை மிசன்பாடசாலை, வட்டுக்கோட்டைக் கல்லி நிலையம் என 1844 - 1852 வரை கல்லி தொடருகின்றது. அப்பால் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியில் ஆங்கிலப்படிப்பு நீடிக்கிறது. இருபதாவது வயதில் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணி ஏற்கிறார். புகழ்பெற்ற ‘பேர்சிவல் பாதிரியார்’ அறிமுகம் கிடைக்கிறது. (நாவலர் பெருமானை சென்னை சென்று தமிழ் ஆய்வு செய்யவும், தங்கவைக்கவும், சத்தியவேதத்தைத் தமிழில் தரவும் உதவிய பெருமை இந்த பேர்சிவல் பாதிரியாரேயே சாரும்). 1856 - 57 ல் பாதிரியாரால் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட ‘தினவர்த்தமானி’ பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இவர் இருந்திருக்கிறார். 1857ல் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் ஆசிரியரபணி நியமனம் கிடைக்கிறது. தமிழர் செய்தபாக்கியம் - அங்குதான் உ.வே.சாமிநாத ஐயர் அறிமுகமும் கிடைக்கிறது. இருவரும் இணைந்து சுவடிகள் ஆய்வுக்காக அர்ப்பணிக்கப்போகும் ஆரம்ப திடசங்கற்பம் அங்குதான் உருவாகிறது. அந்த நாட்களே சிறுப்பிட்டி வைரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளை என்ற பெயர் சி.வெ.தாமோதரனார் என பிரபல்யமான காலம் எனலாம். ‘வீர்சோழியம்’ பற்றிய நினைவுகள் முகிழ்ந்ததும் முயற்சிகள் நடந்ததும் இந்தக்காலத்தில்தான்.

1871ல் பெற்ற சட்டப்படிப்பின் பட்டம் இவரை கள்ளிக்கோட்டை அரசினர் கல்லூரி ஆசிரியராகப் பணி ஏற்க வைக்கிறது. அங்கிருந்து தாமோதரனார் பின் நாளில் புதுக்கோட்டை நீதிவாணாக நியமனம் பெறுகிறார். 1890ல் அரசபணியிலிருந்து ஒய்வு பெற்றவர் தன்னை முழுநேர ஆய்வாளானாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வகை இவரின் முயற்சிக்காக 1995ல் ‘இராவபகதூர்’ பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார். அதன் பின்னாண் காலங்கள் சென்னை புரசைவாக்கத்தில் நிரந்தர குடிமகளாக ஆக்கியது.

தேடித்திரிந்து - அலைந்து - களைத்து இவர் சேகரித்த சுவடிகள் அச்சுவடிவமாக்கி - நூலாக்கி முடிக்க எடுத்த காலங்கள் மிகச் சோதனைமிக்கவை. தமிழ் ஆய்வாளர்களிடையே அதிகமான வெளியீடுகள் வெளிக்கொண்டிருந்தவர் இவரே எனலாம். இவர் பதிப்பித்தகவுயைன் தமிழ் உலகம் பெற றிருக்கும் நூல் கள்; நீதிநெறிவிளக்கம் (1854), தொல் சேனாவரையம் (1868), வீர்சோழியம் - பெருந் தேவனார் உரையடியன் (1881), இறையனார்களவியல் (1883) தணிகை புராணம் (1883), தொல் பொருள். நச் (1885), கலித் தொகை (1887), இலக்கண விளக்கம் (1889), குளாமணி (1889), தொல் எழுத்து (1891), தொல்சொலி, நச் (1892) என்பன. அப்பால் 1898ல் அவர் அகநானுாறை வெளியிட

எடுத்த முயற்சிகள் அளப்பரியவை. அகநானுற்றின் முயற்சிகளின்போது தாமோதரனார் உடல்நலம் குன்றிப்போனார். ஆனாலும் அதற்கான பெரும்பணியை அவர் ஆஸ்திரியிருந்தார். ஜூயர் அவர்கள் அப்பணியைத் தொடரவும் வேண்டிக்கொண்டார். மேலே உள்ள பதினொரு நூல்களில் பத்து நூல்கள் அவரால் மட்டுமே முதன்முதலில் வெளிக்கெணரவும் அச்சிடவும் முடிந்தது என்பதை எண்ணும்போது அந்தத் தனிமனித முயற்சி எத்துணை ஏற்றமானதும் தற்றுணிவானதும் என்பது புலனாகி நம்மை புல்லரிக்க வைக்கிறது.

முனைவர் அரசேந்திரன் அவர்கள் ‘தமிழீழம் தந்த தாமோதரனார்’ என ஒரு நூல் இவர் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். பல அரிய குறிப்புகள் இவர்பற்றி பேராசிரியரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்நால் பற்றி முனைவர் க.ப.அறவாணன், பேராசிரியர் இளங்குமரன், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழக மேலாளர் திரு.முத்துக்குமாரசாமி என்போர் விதந்துரைத் துள்ளனர். “தமிழீழக் கொண்டு உண்மையை வாழவைக்கும் அறம் - உண்மையைக் கொண்டு தமிழை வாழவைக்கும் திறம்” என்று உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் இந்நால் ஆசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆசிரியர் முனைவர் அரசேந்திரன் நமது ஈழவேந்தனின் முத்த மருகராவார்.

தன் இன்னல்கள் நிறைந்த அனுபவங்களிடையே தாமோதரனார் இப்படித் தனது பதிப்புத் துறை பற்றிப் பகர்கிறார். “நல்ல தமிழ் நூல்களுக்கு வந்த விதியையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கு வந்த கதியையும் அவை அடைந்திருக்கும் ஸ்திதியையும் பார்த்துச் சகிக்க மாட்டாமை ஒன்றே என்னை இத் தொழிலில் வலிப்பது” என. ‘தொல்காப்பியம்’ முழுமையாக வெளிக்கொணர ஜூயர் அவர்களுடன் இவர் எடுத்த முயற்சிகள் அவர் வாழ்நாளினுள் ஈடுபோக்குத் தாமோதரனாரின் தவிப்பும் தாக்கமுராக இருந்தது. அந்தளவுக்குத் தன் உழைப்பில் ஊக்கமும் உண்மையும் கொண்டவராக இருந்திருக்கிறார்.

இவர் பதிப்பித்த நூல்களுள் இவரது 55வது அகவையில் வெளிவந்த கற்றோர் ஏற்றும் கலித்தொகை மிகவும் புகழ் பெற்றிருந்தது. இவருடைய ந்திநெறி விளக்கம்(1854) வெளிவந்தபோது தாமோதரனார் வயது இருபத்திரண்டு மாத்திரமே என்பதை அறிய ஆசிரியமாக இருக்கிறது. அந்த இளமைக்காலத்தில் அந்த ஆரம்ப முயற்சியினை எப்படித் தடை தாண்டினார் என்பதை இறுதிவரை இவர் நினைவுகரத் தவறவேயில்லை. கலித்தொகை எந்தளவு புகழைத்தேடித்தந்ததோ அந்தளவுக்கு அது தொல்லைகளையும் தந்ததாகவும் தாமோதரனார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ‘கலித்தொகை’ கவடிகளைத் தேடி நான்பட்ட கஸ்டம் வாயினால் கூறும் அளவன்று. முதன் முதலில் நான் பார்த்தது புதுவை நயனப்பு முதலியாரது மூலப்பாட்பிரதிதான். அது தலைப்பும் கடையுமின்றி குறைப்பிரதியாக இருந்தது. எழுத்துக்கள் சிதைந்துபோய் இருந்தன. ஒரு பாட்டின் சேருப்பாவது முற்றும் வாசிக்க முடியாமல் கிடந்ததாற் படிப்பதற்கே வெறுப்புந்டாய் நீக்கிவிட்டேன். பின்னர் தொல்காப்பிய பரிசோதனைக்காக தேடியபோது ஆறுமுக நாவலர் அவர்களது பிரதியொன்று அகப்பட்டது.

அதுகொண்டு கலித்தொகை அருமை உணர்ந்து அது எப்படியும் உலகிற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்னும் அவாவற்று பல ஆதீனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு விண்ணப்பம் செய்தபோது, திருவாவடுதுறை ஆதீனம்தான் துணை நின்றது என்று ஆறுதலடைக்கிறார் இவர். “என் சிறு பராயத்தில் எனது தந்தையார் எனக்குத் கற்பித்திருந்த நூல்கள் பலவற்றை தமிழ்நாட்டில் எங்கு தேடியும் என்கரமெட்டவில்லை. ஒட்டித்தப்பியிருந்த புத்தகங்களும் கெட்டுச் சிதைந்திருந்தன. தொட்டுப் பார்த்தபோது ஒரம் சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும் போது இதழ் முறிகிறது. ஒன்றைப் புரட்டும்போது துண்டாய்ப் பறக்கிறது. எழுததுக்களோ என்றால் வாலும் தலையுமின் றி நாலுபுறமும் பாணக் கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுதுகிடக்கிறது.” என அன்றைய நிலையினை அச்சொட்டாகத் தருகிறார்தன் நாட்குறிப்பில்.

சி.வெ.தாமோதரனார் பற்றிய குறிப்புகளில் மிகவும் மெச்சத்தக்கதாக உள்ளது ஆய்வாளர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் மதிப்பீடுகள்தான். அவர் எழுதிய ‘தமிழ்ச்சுடர் மணிகள்’ என்ற நூல் தாமோதரனாரின் புகழ்பாடுகளின்றது. “ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சைவசமய நூல்கள், குறள், பாரதம் வெளியிட்டதோடு அமைந்து விட்டார்கள். வித்துவான் தாண்டவராயன் முதலியார் திவாகரம் முதலிய நூல்களையும் பள்ளி மாணவர்க்கட்டு வேண்டிய வசன நூல்களையும் அச்சேற்றுவதில் ஒடுக்கி விட்டார்கள். மழலை மகாலிங்க ஜயர் தொல்காப்பியம் எழுதத்திகாரத்தை நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு பதிப்பித்து வேறுசில நூல்களையும் வெளியிட்டதுடன் நின்றுவிட்டார்கள். களத்தார் வேதக்ரி முதலியார் நாலடி, நெநடதம் முதலிய நூல்களை வெளியிட்டு திருப்தியுற்றார்கள். திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாள் ஜயர் முதலியார் குறஞக்குத் தெளிபொருள், பிரபுவிங்கலீலை, சூடாமணி நிகண்டு முதலியவற்றைப் பிரசரித்து தம் முயற்சியை சூருக்கிக் கொண்டார். திருவேங்கட முதலியார், இராசகோபாலவிள்ளை போன்றோர் இராமாயணம் வெளியிடுவதிலும், நாலடி முதலிய பதிப்பித்தலிலும் சடுபட்டு நின்றனர். உ.வெ.சாமிநாதஜஜயரவர்கள் அப்போதுதான் சீவகசிந்தாமணி பதிப்பு முயற்சியில் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நமது பிள்ளை அவர்களோ தன்னந் தனியார் பண்டைத்தமிழ் செல்வப்புதையல்களை தமிழ்மக்களுக்கு அகழ்ந்தெடுத்து உதவும் பெருமுயற்சியை மேற் கொண்டார். தாமோதரர் தமிழ் ஆர்வம் அவர் உள்ளத்திலே மங்கள ஒளியாய் திகழ்ந்து ஒருகாலைக் கொருகால் வளர்ந்து முடிவில் பேராளிப்பிளம்பாக சுடர் விட்டிருந்தது.’ என்று வையாபுரியார் மனந்திறந்து பாராட்டியிருக்கிறார். ‘பாழ்பட்டுக்கிடந்த பண்டைய சுவடிகளுக்கு எப்படியும் உயிர் கொடுத்திட தாமோதரனார் ஆற்றியபணி தலையாய் பணி’ என்கிறவர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

‘தாமோதரனார் தாள் பணிந்து.....’ என்னும் சாமிநாதஜஜயர் அவர்களின் இரங்கலுரை இவர் மறைந்த 01.01.1901 அன்று நிகழ்த்தப்பட்டது.

“தொல்காப் பியமுதலாந் தொன்னால் களைப்பதிப்பித்து ஓலகாப் புகழ்மேவி யுந்த பண்பின் - அல்காத்

தாமோ தரச்செல்வன் சட்டகநீத் திட்டதுன்பை யாமோ தரமியம்பவே”

இது தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சாமிநாதம்யர் அவர்கள் தன் நண்பருக்கு - அவரது கூற்றுப்படி அவர்தம் முன்னோடிக்குச் சமர்ப்பித்திருந்த கண்ணர்க்காணிக்கை.

தாமோதரனார் தன் தமிழ் ஆய்வுவாழ்வை தொடங்கியபோது ஒரு கத்தோலிக்க மதத்தவராக இருந்திருக்கிறார். நாவலரைப்போல இவரும் கத்தோலிக்க பாதிரியார் அவர்களின் அன்பினைப் பெற்றிருந்தார். அதனால் இவரது தமிழ்பணிக்கு அங்கிருந்து ஊக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அப்படியான ஒன்றுதான் ‘ராவப்கதூர்’ என்ற சிறப்புப்பட்டம். தாமோதரனாரின் தனிப்பட்ட வாழ்வு சோகம் கலந்தது. இரண்டுதடவைகள் தனது துணைவியரை இழந்து நின்றவர். முன்றாவது தடவை ஒரு இந்துப் பெண்ணை மணக்க நேர்ந்தமை இவர் வாழ்வில் மறக்காத சம்பவங்களை உருவாக்கியது. அதன்பின் இவர் இந்துமதத்திற்கு மாறிப்போனார். இவரது குழந்தைகள் அம்முடிவை ஏற்கவில்லை - எதிர்த்து நின்றனர். பிரிவுகள் நிகழ்ந்தன.

அப்பாவைப்போலவே அழகு தமிழ் வளர்த்த அதி.வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி எனும் இவரது முத்த மகனார் இவருடன் பிணக்குப்பட நேர்ந்தது. அதி.வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆளுமையாளர். பேராதனை பல்கலைக்கழகம் கல்லூரியாகத் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் அதன் முதல் தமிழ்ப் பேராசானாகப் பணியாற்றியவர். இவரே இலங்கைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேராசிரியர் எனும் முதலாம் தகமையாளர் - பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆசான். பாரதிதாசனைப் போல சற்றுத் ‘தமிழ்த் திமிர்’ படைத்தவர் எனச் சொல்கிறார்கள். ‘கண்டியில் உள்ள குருத்துவ மனையில் உடல்நலம் கெட்டு அந்த தமிழ்மலை சாய்ந்து படுத்திருந்ததைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டேன்’ என்று பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் தன் வாழ்க்கைக்குறிப்பில் வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி அவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தமிழ் உலகிற்கு தாமோதரனார் தந்த செல்வங்களில் மிகப்பெரிய செல்வம் வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி அவர்கள்தான் என்று குறிப்பிடலாம். எனினும் அப்பாவும் மகனும் இறுதிவரை இணைந்துகொண்டதான் செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. தாமோதரனார் தன் இறுதிநாட்களில் இந்துவாக மாறியது கூட, தமிழ் ஆய்வில் ஏற்பட்ட சில தடங்கல்களை நீக்கிவிடத்தான் எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். அதன் உண்மை புரியவில்லை. ஆனாலும் அவர் தமிழுக்காக வாழ்ந்தவர், அதற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தவர். - தன் மகனையும் உருவாக்கியவர் என்பதில் எவ்வித கேள்விக்கும் இடமில்லை.

அறிஞர் சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை, இவரது மகனார் வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி பற்றி எதிர்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் இன்னும் அறியவேண்டியவைகள்

அநேகம் உள்ளன. அவை ஆய்வாளருக்கான தேடல்களாக இருக்கும். இன்னொரு முக்கியமான சிறப்பு இவருக்குண்டு. இங்கிருந்து தாய்நாடு சென்று நின்டநாட்கள் நிலைத்திருந்தாலும் எந்தச் சர்ச்சைகளிலும் இடம் பெற்றிருக்கவில்லை இவர். அது ஒரு தனிச்சிறப்பு ஆகிறது இவருக்கு. தான் பிறந்த குடியைப் பாடுபட்டு உழைத்து உயர்த்துகின்ற திறமே வள்ளுவத்தால் ‘குடிசெயல்வகை’ எனப்படுகின்றது. தாமோதரனாரின் வரவு பற்றிய வாரத்தைக்களைக் குறளில் பார்ப்போம். “தான்பிறந்த குடியை உயர்த்தும் பொருட்டுக் காரியம் ஆற்ற தொடங்கிய ஒருவன் அதனை முடிக்கும் வரை முயற் சியைக் கைவிடேன் என்று உழைக்கும் பெருமையைவிட அவனுக்கு மேன்மை தருவது பிறிதொன்றில்லை.”

“கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமையின் பீடுடையது இல்”

(குடிசெயல்வகை - குறள் - 1021)

சண்டித்தனம்

“எல்லோரையும் அடித்து நொறுக்குவேன்...”

இடியோசையோடு சண்டித்தனத்தில் இறங்கியது மின்னல். ஒரு நொடிதான்....

வளைந்து நொறுங்கி அது முறிந்து விழுந்தது.

மண்ணில் இருந்தபடியே மின்னலின் சண்டித்தனத்தையும் வீழ்ச்சியையும் பார்த்த தவளை சொல்லியது:-

“சண்டியாய் எழவான்

நொண்டியாய் விழவான்”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

நாகரிகம்

வெட்க்கிய்து
நாகரிகத் தயலகள்
தொழுகைக்கு முன்
தோற்றுப் போனது
தொய்மி!

விரைவு

வறுமை
வாய்திறந்து
விரிற்றில்
வாரிசு!

நேரய்

பிழத்து சனியன்
ஒண் வெண் கைகளில்
கலர் நூல்கள்!

முகங்கள்

புதுகுழுகளில்
புனிதமற்றவர்கள்
வெள்ளையழக்கப்பட்ட
கல்லறைகள்!

விகாரையம்

கடற்கரை மணவில்
களவு போனது
கற்பு
அருகில்
கண்ணகி சிதை!

ந
ஷ
க
ஞ
ஷ
ஷ

கவிஞர் கணவாந்தி

நிலைமை

அறைந்து
அனிகாரக்கரம்
அழுது
நீதிக் குழந்தை!

வழிகாட்டல்

கொலைகளில்
கற்யழிப்பு
அராவ்கேற்றப்பட்டன
பார்த்து ரசித்த
தழிழ்
திரைப்பாங்கள்!

உயர்வு

தினரூபச்சுருப்
வறுமைத் தொட்டில்
விழுத்திருக்கும்
விலைவாசி!

பற்று

சுருட்டு இறந்தான்
தூக்கியபோது
அடையாளமாய்
கைக்குள்
ஒருவிழ
மண்!

சினாறு

கருங்கடலில்
யகச்சாத்திட்டது
உயிர்விற்ற இய்ந்தம்
மயங்கங்களில்
சடலங்கள்!

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் செ.யோகராசா நோக்கிய முன்னீடு இது. செ.யோகராசா அவர்கள் புனைக்கதை தொடர்பாகவும் கவிதைகள் தொடர்பாகவும் ஆழந்த தேடல் மிக்கவர். வேறுபாடின்றி எல்லோரிடமும் இனிமையாகப் பழகுபவர். இவர் பற்றிய நல்ல கருத்தேற்றமே இரண்டாம் விசுவாமித்திரனிடம் உண்டு. 1990களின் முற்பகுதியில், கொழும்பில், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் ஆய்வரங்கம் ஒன்று நடைபெற்றது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையில் இருந்தும் பிரபல எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் பங்குபற்றினர். செ.யோகராசா அவர்கள் இந்த ஆய்வரங்கில் ‘ஸமூத்துப் புனைக்கதை இலக்கியம்’ என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். அதில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

‘ஸமூத்துப் புனைக்கதை இலக்கியம் குறிப்பாக நாவல் இலக்கியம் ஸமூத்து மூத்த விமர்சகர்களின் பார்வை படாமையினாலேயே அது வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றது.’

இக் கூற்றில் சொடிக் கியுள் எ உச்சரிப்புத் தொனியின் விளக்கமென்ன? இங்கு குறிப்பிடப்படும் மூத்த விமர்சகர்கள் யாவர்? இன்றளவில் அல்லது எப்போதாவது இக்கருத்தில் மாற்றமேற்பட்டதுண்டா? ஸமூத்து இலக்கிய உலகில் முக்கியம் பெற்றிருந்த நந்தினி சேவியர், விமர்சகர்களால் கவனிக்கப்படாதவராக விளங்குகின்றார் என 2007 ஒக்டோபர் மல்லிகை இதழில் குறிப்பிடப்பட்டமை மேற்கூறப்பட்டவற்றுடன் தொடர்பானவையா? பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களது ‘போராளிகளுடன்’ நெருக்கமான உறவைப் பேணி வரும் தங்களால் அன்று இவ்வாறு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல எப்படித் தெரியம் வந்தது. ஸமூத்துப் படைப்புலகில் இது தொடர்பிலான தற்போதைய நிலை என்ன?

நேற்றைய சம்பவங்கள் நாளைய சரித்திரம் என்ற தேற்றத்தில் நம்பிக்கை உடையவன்தான் இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரன். எதிர்கால இளம் படைப்பாளிகளுக்குப் பயன்விளையும் என்ற விசுவாசத்தினால் பேராசிரியரிடமிருந்து விளக்கம் வேண்டி நிற்கிறான் இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்.

நோக்கல்

நாஸ்

நாஸ் வகை

நாஸாசிரியர்

‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்’

‘சிறுகதைத் தொகுதி’

நந்தினி சேவியர்

நானுக்கொன்றும் வாரததுக்கொன்றுமாக ஏதாவதொரு புனைக்கதைத் தொகுதி வெளிவந்து வாசகனின் கலைத்துவம் நூகர்ச்சியை மழுங்கச் செய்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காலம் இது. 1875ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை பதினெண்யாயிரத்திலும் கூடுதலான சிறுகதை களும் ஜங்நாறுக்கு மேற்பட்ட தொகுதிகளும் வெளிவந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. ஆனாலும் நமது ஸழத்து எழுத்துலக மரியாதையைக் காப்பாற்றும் வகையிலும் வாசிக்கத் தொடங்கினால் கீழே வைக்க வொண்ணாமல் ஒரே முச்சில் வாசிக்கத் தூண்டும் தன்மையிலும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலான புனைக்கதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்து கொண்டுதான் உள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நந்தினி சேவியர் எழுதிய ‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி எமது பார்வைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்’ என்ற இச் சிறுகதைத் தொகுதியை எஸ்.கோடகே சகோதரர்கள் என்ற நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. மேமன்கவியின் அட்டைப்படத்துடன் 104 பக்கங்களில் பிரசரமாகியுள்ள இத் தொகுதியில் ஏற்கனவே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளியான எட்டுச் சிறுகதைகள் உள்ளடக்கம்.

(2)

நந்தினி சேவியர் சாதாரண தொழிலாளி ஒருவரின் மகனாக 1949 இல் மட்டுவிலில் பிறந்தவர். இலங்கை சீனச் சார்பு கம்யூனிசக் கட்சியின் வாலிபப் போராளியாக இருந்தவர். மாவிட்டபுரம் பன்றித் தலைச்சி அம்மன் ஆலயப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தவர். திருகோணமலை மாகாணக்கல்வி அமைச்சில் கலாசார உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றி அன்மையில் ஓய்வு பெற்றவர்.

‘பாரம்’ என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதை 1967 இல் சுதந்திரனில் பிரசரமானது. அவை, மல்லிகை, புதிக், தாயகம், கூடும்விழி, பெயர், தூண்டில், கண்ணில் தெரியுது வானம் போன்றவற்றில் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசரமாகியுள்ளன. கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை என பல்முகம் கொண்டவர். ஆனாலும் சிறுகதைகளின் மூலமே அடையாளம் காணப்பட்டவர். முப்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் இவரால் எழுதப் பட்டுள்ளன. ஈழநாடு நடத்திய நாவல் போட்டியில் ‘மேகங்கள்’ என்ற நாவலுக்கு இரண்டாம் இடத்தையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க குறுநாவல்போட்டியில் முதல் பரிசாகத் தங்கப் பதக்கத்தையும் வென்றவர். 1993 இல் இவரது ‘அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. தனது சொந்தப் பெயரில்

ஆக்கங்களை அனுப்பி அவை உரிய காலத்தில் பிரசுரமாகாத நிலையில் ‘நந்தினி’ என்ற பெண் பெயரில் எழுதி பிரசுரிப்பு ரதியில் வெற்றி பெற்றமையால் ‘நந்தினி சேவியர்’ என்ற பெயரில் தொடர்ந்து எழுத்த தொடங்கினார். ‘சகாயுதத்திரன்’, ‘தாவீது கிறிஸ்ரோ’ ஆகிய புனைப் பெயர்களிலும் எழுதியதுண்டு.

(3)

இச் சிறுகதைத் தொகுதியில் ‘மேய்ப்பன்’, ‘ஒற்றைத் தென்னை’, ‘கடலோரத்துக்குடிசைகள்’, ‘மனிதம்’, ‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்’, ‘தவனம்’, ‘எதிர்வு’, ‘விருட்சம்’ ஆகிய எட்டுக்கதைகள் உள்ளன. வாலிப்ப பருவத்தில் தான் வரித்துக் கொண்ட இயக்கம் சார்ந்த கோட்டாட்டில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு சமூக அக்கறைகளுக்காகப் போராடிய நந்தினி சேவியரின் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு இக்கதைகளில் மெல்லிய வர்ணத்தைப் பூசுகின்றதாயினும் ஏனைய கதை சொல்லிகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதான் தனது எழுத்தாளுமையை வெளிப்படுத்துவனவாகவே எல்லாக் கதைகளும் உள்ளன. மேய்ப்பன், ஒற்றைத் தென்னை ஆகியன தொகுதியின் முதலிரண்டு கதைகள். இரண்டு கதைகளிலும் இரண்டு சமூக ஆளுமைகள் அறிமுகமாகின்றனர். ‘மேய்ப்பன்’ என்ற கதையில் ‘சங்கிலித்தாம் கிறகோரி என்ற பெயருடைய தொட்டையாவும் ‘ஒற்றைத் தென்னை’ என்ற கதையில் சந்தியாக் கிழவனும் அறிமுகம்.

“கோயிலின் வளர்ச்சிக்கும் ஒழுங்குக்கும் பொறுப்பாளி அவர்தான். இதனால் அவருக்கு ஊரில் நல்ல மரியாதையும் இருந்தது.”

“சங்கிலித்தாம் கிறகோரி நல்ல தேகக் கட்டுடையவர். வயது சுமார் அறுபத்துக்கு மேல் இருக்கும். ஆனால் இன்றுகூட தனியே கடலுக்குப் போக அஞ்சாதவர்”

‘கரைவலை’, ‘விடுவலை’, ‘கொண்டோடி வலை’, ‘தூண்டி வலை’, ‘படகுவலை’,... இப்படி எத்தனையோ நுணுக்கமான தொழிற்பாடுகளை அறிந்தவர்’

‘ஒற்றைத் தென்னை’ என்ற கதையில் சந்தியாக் கிழவன் அறிமுகம்.

“சந்தியாவுக்கு அறுபத்தைந்து வயது இருக்கும். ஆனாலும் கட்டுமல்தான் தேகமும் வலிமையிக்க மனங்குதியும் அவனை இன்னும் உச்சப்பவில்லை.”

“இன்றுவரை அவன் யாருக்குமே பயந்ததுமில்லை. இனியும் பணியப் போவதுமில்லை.”

“நெஞ்சுரம் பெற்றவன் சந்தியாக் கிழவன்.” இப்படியாக இரண்டு கதைகளிலும் இரண்டு கிழங்களை அறிமுகங்கு செய்கிறார் ஆசிரியர். இந்த இரண்டு பாத்திரங்களையும் கதையின் லாவகமான பாத்திர வார்ப்பு என்பதைவிட யதார்த்தமான சூழ்நிலையின் குறியீடுகளாகவே அவற்றைப் பார்க்க முடிகின்றது.

‘மனிதம்’, ‘தவனம்’ ஆகிய இரண்டு கதைகளும் தொகுதிக்கும் சேவியருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் கதைகள். ‘மனிதம்’ நாற்பது வரிகளுக்குள் அடங்கிய கதை. பாதரசம்போல குறைந்த இடத்துள் தினிவைச் சுமந்து வரும் கதை. யுத்தகால கோரங்களை தோலுரித்துக் காட்டுகின்றன. சீரிப் பாய்ந்துவரும் குண்டுகளுக்குத் தப்பும் நோக்கத்தில் புகலிடம் தேடி ஒடியபோது வேறு திசையிலிருந்து வந்த வெறிக் குண்டுகளினால் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆறுபேரில் நால்வர்

பிரேதமாக்கப்பட, துப்பிப் பிழைத்த ஒரு மலைநாட்டு வேலைக்காரர் சிறுவனும் சின்னஞ்சியு குழந்தையொன்றுமாக... “எனக்கும் பசிக்குதுதான்... நானும் உங்களோடா வந்திட்டாக்கா ஜயாவையும் அம்மாவையும் காகம் கொத்திப் போடும். நீஞ்க தங்கச்சியைக் கொண்டு போங்க.” என்று திருப்பத்தோடும் உருக்கத்தோடும் கதை முடிகின்றது.

‘தவனம்’ 1980 ஜூலைக் கலவரத்தை அசை போட்டு இரை மீட்டும் கதை. “நிலமை சரியில்லை. போவது நல்லது... யாழ்ப்பாணத்தில் 13 ஆணி அவுட்டாம். தின்னனவேலியிலயாம்...” என்று கதையும் கலவரமும் ஆரம்பம். ஸாவகமாகக் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் உத்தியும் சொற்செறியும் கலாநேரத்தியும் ‘தவனம்’ என்ற இந்தக் கதையில் நந்தினி சேவியரின் எழுத்தானுமைக்கு சேவகம் செய்கின்றன.

‘விருட்சம்’ என்ற கதை சற்று வித்தியாசமானது. தான் வாழும் குழந்தையில் இருந்து வெளியேறி ஒரு படைப்பாளியினால் ஏதையும் சாதித்துவிட முடியாது. மாறாக குழந்தையின் பிடிக்குள் நின்று எதிர் முச்சவிடும் யதார்த்த எழுத்தாளன் ஒருவனால் எக்காலமும் வாழ முடியும் என்பதை நிருபிக்கக் கூடியது இந்தக் கதை. மாமரம், நவுக்கிரி மாமரம், நாவல், மருதமரம், நெல்லி, ஆலமரம், வாகை, அரசமரம், இலுப்பை, வேப்பை, பூநாறிமரம், கொய்யா, விளாத்தி, வீணா, பாலை, கிளைப் பனை, கத்தாப்பு மரம், பூவரச என்று தன்னோடு வாழ்ந்த மரங்களையும் வெளிகளையும் தூலாம்பரமாகச் சொல்லும் கதை. உலகின் எந்தவொரு மூலையிலும் எந்தவொரு மொழியிலும் உள்ள வாசகனால் சிரமப்படாமலும் அடிக்குறிப்பு இல்லாமலும் நூகரத்தக்க கதை. ஏனைய கதைகளும் வாசிக்கத்தக்க நல்ல கதைகளோ.

(4)

104 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுதியில் எழுபதிலும் குறைவான பக்கங்களில் மாத்திரமே கதைகள் பிரசரம். மற்றும் ஆசிரியரின் இன்னுஞ்சில் கதைகளையும் சேர்த்திருக்கலாம் போன்றவை கருத்துக்கள்தானே தவிர நூலின் குறைபாடுகள் அல்ல. செங்கை ஆழியான் எழுதி வெளியிட்ட ‘சமுத்துச் சிறுகதை வரலாறு’ என்ற நூலின் இறுதியில் சிறுகதைத் தொகுதிகளின் பட்டியலைன்று இணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 1993இல் வெளியான சிறுகதைத் தொகுதிகளின் பட்டியலில் நந்தினி சேவியரின் ‘அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்ற தொகுதி சேர்க்கப்படவில்லை. மற்றும் செங்கை ஆழியானால் தொகுக்கப்பட்ட ‘சுதந்திரன் சிறுகதைத் தொகுப்பு’, ‘மல்லிகை சிறுகதைத் தொகுப்பு’ என்பவற்றிலும் தனது சிறுகதைகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது குறித்த நந்தினி சேவியரின் மனக்குறைபாடு ஏற்கத்தக்கது. குறுக்குவழித் திறனாய்வுமறையும் ஆழ்ந்த தேடலின்மையும் இவ்வாறான ஒதுக்கலுக்கு காரணமாகலாம் என்ற லெனின் மதிவாணனின் சாட்சியமும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். 2003 ஜூன் தலித் இதழ் குறிப்பிட்டதைப்போல ‘குரலை உயர்த்தாமலேயே கொதிப்பை வாசகனுக்குக் கடத்த முடியும் என நிருப்பவை நந்தினி சேவியரின் கதைகள்’ என்ற குறிப்புகளோடு நந்தினி சேவியரின் எழுத்தானுமைக்கும் நல்லதொரு சாட்சியமாகவும் உள்ளது இந்த ‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்.’

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்.

புகையிரத நிலையத்திலே ‘பொலிஸ்மன்’ என்றால் பொலிஸ்காரர் அல்ல. உள்ளே செல்லும் போது ‘டிக்கட்’ ‘செக்’ பண்ணுபவர்களை அப்படித்தான் அழைப்பார்கள். இவர்களுக்கு அடுத்த ‘புறமோசன்’ ‘டிக்கட் செக்கர்’. புகைவண்டி ஒடிக்கொண்டிருக்கும் போது இடையிலே வந்து ‘டிக்கட் செக்’ பண்ணுபவர்கள் இவர்கள்தான்.

இதே போல இச்தோரும் பலவருட சேவையின் பின் ‘டிக்கட் செக்கரா’க ‘புறமோசன்’ கிடைத்து வேலை செய்து வருபவர். டிக்கட் இல்லாப் பயணிகளிடம் மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொள்பவர். ஒருநாள் இவர் மாகோ ‘ஸ்டேசனுக்கு’ இடையிலே ‘செக்’ பண்ணும் போது ஒருவன் ‘டிக்கட்’ இல்லாமல் மாட்டிவிட்டான். அவனை கண்டபடி திட்டிவிட்டு, மாகோ ‘ஸ்டேசனில்’ இருக்கி அங்குள்ள வாங்கொள்றிலே இருக்கவைத்துவிட்டு ‘ஒடிடாத’ எண்டு சொல்லிக் கடுமையாக எச்சரித்துவிட்டு, சாப்பாட்டுக்காகச் சென்றார்.

‘டிக்கட்’ இல்லாமல் யாரையாவது பிடித்தால் நிறைய எழுத வேண்டும். அன்று இவருக்கு எழுத அலுப்பாக இருந்ததால் ஒடினாலும் ஓட்டட்டும் என்றுதான் அப்படி வைத்துவிட்டுச் சென்றதாகப் பின்னர் அவரைச் சந்தித்துபோது சொன்னார்.

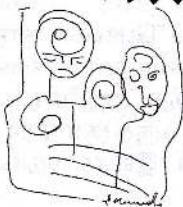
அவரது பகலுணவை முடித்து விட்டு ஆறுதலாக வந்தபோது டிக்கட் இல்லாமல் பிடிப்பட்டவன் அசையாமல் அந்த வாங்கிலேயே இருந்தான். இவருக்கு ஒரே ஆச்சரியம். என்ன செய்ய அவனைக் கூட்டிச்சென்று அவனுக்கு எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பிவிட்டார். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் அவரை அணுகி “என்னன்னே! இப்பிடி விட்டுமங்க” என்று கேட்டேன்.

என்னுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகுபவர். சொன்னார் “தம்பி இவன் ஒடிடட்டும் இல்லாட்டி நிறைய எழுத்து வேலை செய்யணும் என்றுதான் வாங்கில் வைச்சிட்டுப் போனனான். வந்து பார்க்க இந்த நாசமறுவான் ஓடாம் அப்படியே இருக்கானம்பி” என்றார். கூடியிருந்த நாங்கள் வயிறு புடைக்கச் சிரித்தோம்.

- பாலமீன்மு கருணா-

குறாங்கதை

அஸ்பஸ்

- வேல் அழுதன் -

அண்மையில் திருமணமாகி தனிக் குடித்தனம் நடத்தும் என்னத் தில் கண்ணன் தம் பதி பம்பலப்பிடியில் வாடகைக்கு எடுத்த மேல்மாடியை எடுத்த மூன்றாம் நாளே வீட்டை வீட்டுப் போகும்படி வீட்டுக்காரர் அறிவித்து விட்டார்!

அந்த வீட்டின் உரிமையாளர் எனது வாடகையாளர். அவரது குடும்பம் அந்த வீட்டின் கீழ்ப்பகுதியிலேயே குடியிருந்தது. வீட்டின் உரிமையாளர் ஒரு இளையபாறிய முதற்றர் கல்லூரி அதிபர். அவர்தனது பெண் பிள்ளைகளுக்கு வரன்தேடி அடிக்கடி என்னிடம் வந்து போவார். அதேவேளை தமது வீட்டின் மேல்மாடியை மரியாதையானவர்க்கு வாடகைக்குக் கொடுக்க என்னிடம் பலதடவை வேண்டியதால், எனக்கு நல்லாக அறிமுகமான கண்ணனைச் சிபார்சு செய்து, அவனுக்கும் வீடும், வீட்டின் குழலும் பிடித்ததால், அங்கே குடியமர்ந்தவனுக்கு அக்கதி அவவளவு கெதியாக வந்துவிட்டது!

கண்ணனுக்கு அறிவித்தற் கொடுத்த கையோடு அதிபர் அவசரம் அவசரமாக என்னிடல் உடோடி வந்தார். தான் அறிவித்தல் கொடுக்க வேண்டி வந்த நிர்ப்பங்கத்ததை விளக்கினார்; என்னால் அவரது விளக்கத்தை மறுக்க முடியவில்லை.

ஆனால் நான் இருபத்திநான்கு மணிநேர அவகாசம் கேட்டேன். நான் குறிப்பிட்ட காலவெல்லையுள் எதிர் பார்க்கும் திருத்தம் ஏற்படாதுவிட்டால், அதிபரை விரும்பிய நடவடிக்கையை எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்தேன்.

அதிபர் விடைபெற்றுப் போக, கண்ணனோடு தொலைபேசியிற் தொடர்புகொண்டு, கால அவகாசத்தைச் சொல்லி, என்ன உடனடியாகச் சந்திக்கும்படி கேட்டேன்.

கேட்டபடி, கண்ணன் வந்தான்.

நல்ல காலம். எனது ஆலோசனையகத்துள் அந்நேரம் வேறு ஆருமில்லை. “கண்ணா, உங்களது மனைவியும் நீங்களும் நீண்டகாலம் மேற்கு நாடில் வாழ்ந்தவர் என்பதால், நம்நாட்டுப் பழக்க வழக்கம் மறபட்டுப் போயிருக்கலாம்...” என்ற எனது பீடிகைக்கு, “அப்பிடி என்ன தவறு நாம் செய்திட்டம்?” எனக் கேட்டான் கண்ணன்.

“சொல்லுறன். உங்கள் கீழ் வீட்டில் ஆர் இருப்பது தெரியுமோ? வயது வந்த குமரப்பிள்ளைகள்! குமரப்பிள்ளைகள் இருக்கும் இடத்தில் அடக்கொடுக்கம் தேவை. நீங்க மேற்கத்தைய பாணியிலை அந்தரங்கத்திற் செய்வதை அம்பலத்திற் செய்கிறியன். இன்னம் விளக்கமாகச் சொல்லுறன். பூட்டிய கதவுள் நடக்கவேண்டியது மேல்வீட்டு விறாந்தைக்கும் வந்திருக்கு. இன்னும் பச்சையாகவும் பண்பற்ற முறையிலும் சொல்லுறன். ஊடலையும், கூடலையும் மறைவாகப் பூட்டிய உள்வீட்டோடு வைப்பீர்களானாற் தொடர்ந்து இருக்கலாமா!”

எனது குடான் அறிவுட்டலை அவதானமாகக் கேட்ட கண்ணன் மௌனமானான்; மௌனம் சம்மதத்தின் அறிகுறிதானே!

கதுர்முகம்

திருநங்கை நர்த்தகி நடராஜாவின் யரத நாட்டியம்

திருநங்கை நர்த்தகி நடராஜா தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர். தன் நடனத்திற்தால் உலகம் முழுவதையும் கவர்ந்தவர். தஞ்சை நால்வர் வழிவந்த மறைந்த நடனமேதை கே.பி கிட்டப்பாபிள்ளையின் நேரடி மாணவி.

இயற்கை நிகழ்வான பால்திரிபு நிலையினால் தான் அடைந்த எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தனது உழைப்பு, விடாமுயற்சியால் வென்று நிமிர்ந்தவர். வெள்ளியம்பலம் என்னும் நாட்டியப்பள்ளி நிறுவி இந்திய, மற்றும் வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு தனது தோழி திருநங்கை சக்திபாஸ்கர் உதவியுடன் பயிற்சியளித்து வருகிறார்.

தஞ்சாவூர் நடன பாணியில் தாடனம் பெற்றவரான இவர் அன்மையில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கம்பன்கழக விழாவுக்கு நடனமாட வந்தபோது மட்டக்களப்பு விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம் அவரை இங்கழைத்து நடன மாணவர்களுக்கு பயிற்சிப்பட்டறை நடாத்தியதுடன், நடன நிகழ்ச்சி யொன்றையும் ஒழுங்கு செய்திருந்தது. இந்நடன நிகழ்வு ஏப்பரல் 4ம் திகதி நிறுவகத்தின் இராஜதுரை அரங்கில் நடைபெற்றது.

திருநங்கையை அறிமுகங் செய்த பேராசிரியர் மௌனகுரு லாஸ்யம், தாண்டவம் என இரண்டு நடனமுறைகளைக் குறிப்பிடும் பரதநடன மரபு லாஸ்யம் பெண்களுக்குரியதுதென்றும் தாண்டவம் ஆண்களுக்குரிய தென்றும் வகுத்து வைத்துள்ளது. சிவன் தாண்டவம் ஆட பார்வதி லாஸ்யமாடினாள் என்பதே மரபுக்கருத்தாகும். திருநங்கை நர்த்தகி நடராஜா ஆணாக இருந்து பெண்ணானவர் என்றமையினால் அவரிடம் தாண்டவமும் லாஸ்யமும் ஒன்றாகக் காணப்படும் என்று தான் நம்புவதாகவும் அர்த்தநாரீஸ்வர தத்துவத்தின் பிண்டப்பிரமாணமாகக் காணப்படும் நர்த்தகி ஏனைய ஆடவல்லார்களிலிருந்து வித்தியாசமானவர் என்றும் கூறி சபையோரை நர்த்தகியின் ஆடலுக்கு ஆயத்துப்படுத்தியமை அருமையாக அமைந்தது.

நர்த்தகியோடு தமிழகம் இருந்து வந்திருந்த வயலின், மிருதங்க, வாய்ப்பாட்டு, நட்டுவாங்க அணிசேர் கலைஞர்கள் அருமையாக உதவ நர்த்தகியின் ஆடல் ஆரம்பமானது. அபிராமி அந்தாதியுடன் ஆரம்பித்த நடனம் அப்பரின் திருத்தாண்டகத்திற் கூடாக பயணம் பண்ணி பாரதியாரின் தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளைக் கூடாகச் சென்று சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் திருவந்தாதியுடன் முடிவடைந்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தையும் அது தரும் உணர்வையும் குழைத்துத் தந்த தமிழ் மரபு நாட்டியமாக அது அமைந்தது. பரதமரபில் இன்று இரு

பாணிகள் தத்தமக்குள் பனிப்போர் புரிவது பலர் அறியாத ஒன்று. ஒன்று ருக்மணி அருண்டேலின் அடையாறு பாணி; மற்றது தஞ்சைப் பாணி.

ருக்மணி அருண்டேல் தஞ்சைப் பாணியில் வந்தவராயினும் அவர் ஏற்படுத்திய புதிய மாற்றங்களைப் பழைய பாணிக்காரர்கள் ஏற்பதில்லை. பழைய பாணிக்காரர் தமிழ் மரபுக்கு முக்கியம் கொடுப்பவர்கள். நர்த்தகியில் அப்பழைய பாணியையும் அதன் ஆழத்தையும் சிறப்பையும் காண முடிந்தது.

அப்பரின் திருத்தாண்டகமான ‘முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டான்.’ என்ற பதத்திற்கான அவரது சஞ்சாரி பாவம் ரசிகர்களை எங்கெல்லாமோ இழுத்துச் சென்றது. பித்தேறியவள்போல நர்த்தகி மாறும் இடம் அபாரம்.

மிகத் தேர்ந்த ஒரு கலைஞர் அவர் என்பதை எமக்கு அது நிருபித்திருந்தது. இந் நடனத்தைப் பார்த்த அனைவரும் நல்ல ஆழமான புதிய அனுபவத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள்.

இத்தகைய ஆழமான, தரமான கலைப்படைப்புக்களை மட்டக்களப்புச் சமூகத்திற்கு அடிக்கடி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம் வழங்கவேண்டும். இப்பணி தேர்ந்த கலைஞர்கள் இங்கு உருவாக வழிசைமப்பதோடு குழந்தைப்பிள்ளைத்தனமாகவும், கத்துக்குட்டித் தனமாகவும் கலை பற்றிக் கதைப்போருக்கு அறிவுட்டவும் உதவியாக இருக்கும். ■

தெர்க்கெர்-15

துறையூர் க.செல்லத்துரை
துறைநீலாவணை - 08

செங்கதிர் April 2012 இதழில் அன்புமணி எழுதும் ‘வாழ்க்கைத்தடம்-02’ என்ற கட்டுரை சம்மந்தமான எனது மனப்பதிவை இங்கே தருகிறேன். அவர் தவறவிட்ட சில விடயங்களை நினைவு கூருவதே நோக்கமன்றி அவரை அசெளக்ரியப்படுத்தும் நோக்கமல்ல.

அவரும் நானும் காத்தான்குடியில் ஒரே வகுப்பில் கல்வி கற்றவர்கள். அவரது ஆரம்பப் பெயர் சிவசுப்பிரமணியம். என்னுடைய பெயர் நாகமுத்து. பின்னர் அவர் நாகவினகமாகவும் நான் செல்லத்துரையாகவும் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் மூலம் பெயர் மாற்றம் பெற்றோம். சிவம் - அன்பு, ஆகவே பின்னாளில் அவர் அன்புமணியாக புனை பெயர் வைத்துக் கொண்டார்.

ஆரம்பத்தில் எங்கள் வகுப்பில் பலர் கற்றனர். பண்டிதர் பெரியதும்பிப் பிள்ளையின் மகன் விஜுரெத்தினம், அட்டாளைச்சேனை M.A.M ஜலால்தீன் போன்றவர்களும் அடங்குவர். ஆனால் அவர்கள் இடையில் விலகி மட்டக்களப்புப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்றனர். எங்களோடு பழகாமம் சிவப்பிரகாசம்(ஆறுமுகம்), மண்ணூர் செல்வநாதன், கோட்டைக்கல்லாறு கனகரெத்தினம், எனது கிராமமான துறைநீலாவணையைச் சேர்ந்த நண்பர் கனகரெத்தினம், பெரியகல்லாறு நல்லரெட்டனம், காலஞ்சென்ற காத்தான்குடி முன்னான் பட்சைசபைத் தலைவர் ஹாஜியார் அகமது லெவ்வை, நிற்தவூர் இவறு லெவ்வை, அட்டாளைச்சேனை சலைமான் லெவ்வை, ஆசியாலீவி, மட்டக்களப்பு புஸ்பாதேவி, குருக்கள்மடம் மயில்வாகனம் என்போர் நினைவில் உள்ளனர். அன்புமணி எட்டாம் ஆண்டில் ‘Selective Test’ என்று ‘கிளாரிக்கல்’ பரிட்சையில் தேறி மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியில் Clerk ஆக வேலை பெற்றுச் சென்றதாக ஞாபகம்.

நான் வெளியிட்ட ‘பாக்ஸரம்’ என்ற கவிதை நூலில் அவர் பிரதம பேச்சாளராக வந்திருந்தார். அடுத்து ‘காலச்சுவடுகள்’ என்ற எனது இரண்டாவது நூலுக்கு அணிந் துரை யொன்றைத் தந்திருந்ததோடு எனது கிராமமான துறைநீலாவணையில் நடந்த வெளியிட்டு விழாவுக்கு பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். அந்நாலில் 69ம் பக்கம் என்னோடு கற்றவர்களில் அன்புமணி நாகவினகமும் உள்ளடக்கம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். எனினும் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் அறுவர்தான் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றதாகக் குறிப்பிட்டதோடு எனது பெயரையும் விட்டிருந்தார். இது ஏன் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.

நாங்கள் பாடசாலையில் சேர்ந்தபோது M.A.M முபின் எனும் முஸ்லிம் அதிபரே இருந்தார். அதுபினினர் V.தம்பு, S.மயில்வாகனம், பின்னர் A.K. கந்தையா என்போர் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள். சரித்திரம் திரிப்படக்கூடாது. நாங்கள் கற்ற எங்கள் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் நாங்களும் இடம் பெற்றிருந்தோம் என்று பெருமையடைகிறோம். எனவே அவர் எழுதும் ‘வாழ்க்கைத்தடம்’ என்றும் கட்டுரையில் எனது திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நம்புகின்றேன்.

தெர்க்குறி-16

க. சபாரெத்தினம்
177ஏ, 6ம் குறுக்குத் தெரு
செல்வா நகர்
ஆரையம்பதி - 02

தங்களின் சஞ்சிகை இல.51, 52 (மார்ச், ஏப்ரல் 2012) ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர் திரு.இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) அவர்களின் ‘வாழ்க்கைகத்தடம்’ படித்தேன். மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இவர் போன்ற உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் வெளிக்கொண்டு வரப்படவேண்டியது அவசியமே. இதன் மூலம் பலருக்குத் தேவையான முன்மாதிரிகள் அவரது வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. நன்முயற்சி தொடர்டும்.

இது சம்பந்தமாக அவரோடு தொடர்புபட்ட சிலவிடயங்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரை ஒன்றையும் இதனக்குத் தீர்மானம் இணைத்துள்ளேன்.

வாழ்க்கைகத்தடம் பகுக்கும் இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) பற்றி எனது பார்வையில்....

- ஆரையம்பதி க.சபாரெத்தினம்

சுயசரிதை என்பது மேற்குநாடுகளில் பரவலாக எல் லோராலும் புனையப்படும் ஒரு அனுபவ இலக்கியம். அங்கே எப்போது அவ்வாறான தொரு வரலாற்றுச் சுவடு தேவை என எண்ணப்படுகிறதோ அப்போது அவர்களால் உயர்வு - தாழ்வு - ஏற்றம் - இறக்கம் நோக்காது படைக்கப்படுகிறது இவ்வகை இலக்கியம்.

நமது பாரம்பரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தன்னைப் பற்றிய வரலாற்றை ஒருவர் தானாகவே எழுதுவது வரவேற்கப்படாத தொன்றாக மட்டுமல்லாது ஏனான்மாக நினைந்து மலினப்படுத்தும் ஒரு செயலாகவுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. இதனால் பலர் தமவாழ்க்கையில் அனுபவித்த எண்ணற்ற வரலாற்றுக் காவியங்கள் அவரது வாழ் வோடு மண்ணாகப் போய்விடுவதற்குக் காரணமாயிற்று. இருந்தாலும் 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அண்ணல் அகிம்சாலூர்த்தி கரம்சந் மோகன் காந்தி அவர்களால் எழுதப்பட்ட சத்தியசோதனையைத் தொடர்ந்து வேறும் பல சமூக அந்தஸ்தில் உயர்நிலை நின்றோரால் க்யாசரிதைகள் அவ்வப்போது எழுதப்பட்டன. ஆயினும் மகாத்மா காந்தியின் ‘சத்தியசோதனை’ போன்று ஏனையவை மக்களைச் சென்றடையத் தவறிவிட்டன. இதற்கு சமூக மதிப்பீடு காரணமாயிற்று.

எழுத்தாளர் திரு.இரா.நாகலிங்கம் SLAS, (அன்புமணி) அவர்கள் நாடறிந்த கல்லிமான். வாழ்க்கையின் ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் இன்றுவரை கல்வி, இலக்கியம், எழுத்து, படிப்பு என்பவற்றையே தன்னுடைய உயிர்முச்சாக, இதயமாக ஏற்று பல இலக்கியப் படைப்புகளைச் செய்தவர்; பலரைச்

செய்ய பற்றுக்கோடாக இருந்தவர். அவ்வாறான ஒரு சிறந்த தற்கால எழுத்தாளர் பற்றி எதிர்காலத்தில் பிறர் வாயிலாக தேடல்கள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு தப்பும் தவறுமாக வரலாறு எழுதப்படுவதை விட வாழும் இந்தக் காலத்திலேயே அவரால் சுயமாகவே அவரது வாழ்க்கைத்தடங்களைத் தெளிவாகப் பதிக்க பிரயத்தனங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றமை பாராட்டத்தக்கது. மட்டுமல்ல வரவேற்கத் தகுந்த முயற்சியுமாகும்.

அன்புமனியும் நானும் ஒரே ஊரைப் பிறந்தகமாகக் கொண்டவர்கள். ஒரே திணைக்களத்தில் அதாவது மட்டக்களப்பு கல்விப்பிராந்திய திணைக்களத்தில் நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தவர்கள். ஒருவரை மற்றையவர் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு மதிப்புக் கொடுப்பவர்கள். இதனால் திரு.இரா.நாகலிங்கம் அவர்களது சுபாவம், போக்கு, ஆற்றல், அறிவுடைமை என்பன பற்றி ஒரளவு தெரிந்தவன் யான்.

வறுமை இளமையில் கொடியது என்ற ஒளவை முதாட்டியின் இலக்கணத்திற்கு முகம் கொடுத்தோரில் திரு.இரா.நாகலிங்கமும் ஒருவர். பெரும்பாலானவர்கள் வறுமையைக் காரணம் கற்பித்து தமது புறம் போக்கான பாதைக்கு அதுவே முழுப் பொறுப்பும் என்று ஏமாற்றுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். வறுமையிலும் அன்புமனி அவர்கள் தீவிழிகளை நாடிச் செல்லவில்லை; நயம் குறித்து சிந்திக்கவில்லை. தனது திறமை, ஆழ்றல் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி சாதாரணமான ஒரு குழந்தை வாழ்வில் எதை அடையமுடியுமோ அதற்கு அப்பால் சென்று தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர். இவர் ஒரு Born great என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் Achieved greatness என்ற அடுத்த தரத்தைச் சேர்ந்தவராகின்றார்.

குடும்பத்தில் முத்த மகனாகப் பிறந்த திரு.நாகலிங்கம் தன்னை மட்டும் சிந்திக்காமல் தனது குடும்பம் என்றே எப்போதும் சிந்தித்து அவரது சகோதரர்களின் மேன்மைக்காகவும் உழைத்து வெற்றிகண்டவர். குடும்பம் என்ற கைவிலங்கு மட்டும் இவருக்கில்லாதிருந்தால் வாழ்க்கையின் உச்சத்திற்கு எப்போவோ போயிருக்க முடியும். இருந்தாலும் நல்ல சிந்தனைகளாலும் பிறர் உயர்வில் அவருக்கிறுந்த அக்கறையினாலும் வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியிலாவது குறித்த இலக்கினை அடைந்ததை இட்டு மகிழ்வடையலாம். தந்தை மீதும் தாயார் மீதும் இவருக்கு அளவு கடந்த பாசம் என்பதை விடப் பக்தி என்றே கூறவேண்டும். இவரது தந்தையார் இறந்தபோது அவரை உள்வாங்கி ‘ஓரு தந்தையின் கதை’ என்ற குறுநாவலை எழுதி மனக்கவலை போக்கினார். அதேபோன்று தன் ஆசைகள் உயிர்நீத்துபோதும் அவள் நினைவால் ஒரு சிறு காவியம் எழுதினார். இவையாவும் திரு.நாகலிங்கம் அவர்கள் தன்னைச் சார்ந்தோர் மாட்டு எத்துணை அன்பாகவும் பாசமாகவும் நடந்துகொண்டுள்ளார் என்பதையே காட்டுவதாக அமைகின்றன.

எவர் ஒருவர் தன் நிலையைக் கூறி உதவி கோரினாலும் அவர்களுக்குத் தன் ஆழ்றலையும் மீறி உதவி செய்து மகிழும் பக்குவும் கொண்டவர். இவர் இதற்காக எந்தக் கைமாறுகளையும் விரும்பாதவராகவிருந்தார். இதனால் இவரைச் சூழ்ந்து எப்போதும் ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

1975 - 1977 காலப்பகுதியாக இருக்கலாம். தினமும் பிற்பகல் 3 மணி தொடக்கம் கல்விக் கந்தோர் மேசையில் இவரைச் சுற்றி ஒரு எழுத்தாளர் கூட்டம் குழுமி இருக்கும். வேலையில் கவனம் செலுத்தியபடியே இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார்.

பெரும்பாலும் அங்கு வந்து சேர்வர்களின் வரிசையில் திரு.ரீ.பாக்கிய நாயகம், எஸ்.பொ, செ.குண்டெத்தினம், அன்புமுகைதீன், புரட்சிக்கமால், தாழை, தங்கன் முதலானோரைக்குறிப்பிடலாம். அக்கால கட்டத்தில் திரு.எஸ்.பொ.வின் ஏற்பாட்டில் புதிய/பழைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் குறித்த தலைப்பைக் கொடுத்து அதன் கருப்பொருளை மையமாக வைத்து ஒரு சிறுகதை வரையவேண்டும்; அவ்வாறு வரையப்படும் சிறுகதைகளில் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதாகக் கூறப்பட்டு எனக்கும் ஒரு தலைப்பினை திரு.நாகலின்கம் அவர்கள் தந்தார். தலைப்பு ‘மேசன்’ என்பது. ஒரு மேசனின் கதாபாத்திரத்தைக் கருவாகக் கொண்டு சிறுகதை வரையப்பட வேண்டும். இரண்டு வாரத்திற்குள் தரப்படவேண்டும் என்பது நிபந்தனை. ஒருக்குமத்தை முடித்துத் தருவதாக ஏற்றுக் கொண்டால் முடிந்தவரை விரைவாகவும் நேரத்தியாகவும் செய்து முடிப்பது எனது சுபாவம்.

வீட்டுக்குச் சென்ற எனக்கு தூக்கம் வரமறுத்தது. தலைப்பைப்பற்றி காரசாரமாக சிந்தித்து முடிவில் ‘நாளை என்பதில்லை’ என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறுகதையை வரைந்து இரண்டு நாட்களில் அன்புமணி அவர்களிடம் கொண்டு நேரில் கையளித்தேன். “இதற்கிடையில் எழுதி முடிந்து விட்டதா?” என்று ஆச்சரியத்துடன் நோக்கிய அவர் அப்போதே அதனைப் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். அரைமணிநேரத்தின் பின்பு என்னை வருமாறு அழைத்தார். இந்த கதையில் வரும் வைரமுத்து மேசிலார் யார்? எவ்வாறு இது உங்களுக்குத் தெரியும்? உண்மையிலேயே இது நிஜமான கூற்று அல்லவா? என்று துருவிக் கேட்டார்.

உண்மையிலேயே அது என் கற்பனையில் உதித்த கதை. கதாபாத்திரம் மட்டும் என்பக்கத்து வீட்டில் வசித்து வந்த ஒரு முதிய மேசிலாருடைய பெயர். அவர் என்னை நம்பவில்லை. ஆனாலும் அவரிடம் காணப்பட்ட உணர்ச்சி, உத்வேகம், மகிழ்ச்சி, வரவேற்பு என்பவற்றைக் கண்டு ஒரு கணம் நான் ஆடிப்போனேன். பின்னர்தான் எனக்குத் தெரியவந்தது; அவருடைய தந்தையாரின் தகப்பனாரும் வைரமுத்து; அதுவும் ஒரு மேசிலார் என்று. அதோடு இக்கதைமாந்தராக நான் சித்தரித்துக் காட்டிய கதாபாத்திரத்தின் அத்தனை அம்சங்களும் நிஜமானவையாம். இதைவிட ஒரு புனைகதையாளனுக்கு வேண்டியது வேறென்ன? கதை அறிந்து என் கற்பனையில் வாழ்ந்திருந்த தெய்வீக்கத்தை என்னி நானும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டேன்.

சுயுத்தி இல்லாத கெட்டலையும் மனிதர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் திரு.நாகலின்கத்திடம் எனக்கு மிகவும் பிடித்த விடயம், எத்தகைய துன்பம் வந்தாலும் அவை தலைக்குமேல் பரவிப்பாய்ந்தாலும் நிதானம் இழந்து போகாமல் அதுஅதனை அவ்வாறே செய்து முடிக்கும் மனங்ருதி - வீரம் - கொள்கைப் பற்று என்பவைதான்.

கல்விப் பணிமனையில் கடமை பார்த்த காலத்தில் இவர் ஒரு சிரேஸ்ட் எழுதுநராகவே இருந்தார். ஆயினும் இவரது திறமை, கடமை, உணர்வு, செயற்திறன் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொண்ட அக்கால கல்விப் பணிப்பாளர்களான ஜனாப் எம்.சமீக், திரு.மாணிக்கவாசகர் என்போர் அதன் உச்ச எல்லைவரை உபயோகப்படுத்தினார்கள். அவர்களது சிக்கல் நிறைந்த கடமைசார் பணிகளைக் கூட எளிதாகக் கி அறிக்கை சமர்ப்பித்ததைத் தொடர்ந்து பணிப்பாளர்கள் பெயர் பெற்றுக் கொண்ட சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. நிருவாக சேவையாளராக சித்திபெற்று கச்சேரிக்கு சென்றபின்பு அங்கே அரசு அதிபராக இருந்த திரு.அந்தோனிமுத்து அவர்கள் இவரின் திறமைகளைப் பாராட்டியதாக அறிய முடிந்தது.

திருஇரா.நாகவிங்கம் உண்மையிலேயே ஒரு முதுசொம். இவர் பிறந்த ஊரான ஆரையம்பதிக்கு மட்டுமின்றி முழு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் ஏன்? இலங்கைக்கே தேசிய ரீதியில் ஒரு சொத்து எனக் குறிப்பிடுவதில் எவ்விதத்திலும் அது மிகையாகாது.

தெர்க்கு-17

- மித்திரன்

விசுவாமித்திரன் பக்கம் - குறட்பா

- புதுக்கவிதை தானும் புதுக்க விதைத்த முதுக்குறை முளையின் முனை.
- ²தூக்கறியாச் செல்வர் கவிதை புலம்பிட நோக்கார் விமர்சகரும் நொந்து.
- முனிவிசுவா மித்திரன் முன்தொன்றி ஆக்கல் முனிந்திடுக தாக்கல் மலிந்து.
- தாக்கல் நிதமும் தலைக்கொள்ளின் அல்லாக்கால் மாக்கள் திருந்தார் மதி
 1. முதுக்குறை - அறிவுக்குறை
 2. தூக்கு - செய்யுள்

முகவரிகளில்....?

முகவரியின் மூலம்தான்
முடங்கல் போய்ச் சேர்கிறது!
முன்புறத்து முகவரிதான்
யெய், இடத்தைப் பகர்கிறது!
முன்வைக்கும் காலடியில்
முழுப்பயணமே தொடக்கம்!
முன்னோக்கும் டார்வையிலே
முன்செல்ல முடிகிறது!
முன்முக்குச் சுவாசத்தில்
முழுவடலும் அசைகிறது!
முன்சில்லின் உருளலில்தான்
பின்சில்லும் நகர்கிறது!
முன்கதவின் திறப்பில்தான்
பின்கதவுகள் வீரியம்!
முன்தானைப் புரட்டித்தான்
பின்தான்களும் பிரியம்!
முன்னட்டையே நூலின்
முகவரியினைக் கூறும்!
முன்னுரையே புத்தகத்தின்
முதல்வரிகளாய் மினிரும்!
முந்தானதான் முந்தி!
முக்குத்திதான் முதலில்!

முன்பள்ளேயே முந்தி!
 முகவடிவே முதலில்!
 முன்யடிகளே முந்தி!
 முன்னடிகளே முதலில்!
 பிடிக்கவும், அடிக்கவும்,
 கடிக்கவும் வசதியாய்...
 நடக்கவும், கடக்கவும்,
 நகரவும் இலகுவாய்...
 பார்க் கவும் கேட்கவும்
 முகரவும் தோழுவாய்...
 கை, வாய், கால், வீழிகளுடன்
 செவி, நாசி முன்புறமாய்!
 கவர்ச்சிமிகு உருப்புகளின்
 கண்சிமிட்டல் கணும் முன்னால்!
 கருவொன்றின் உருவாக்கம்
 உருவாரும் தலங்களுடன்,
 வரும் தடைகள் முறியடிக்கும்
 வசதிகளும் முன்புறமாய்!
 முதன் முதலும், முன்புறமும்
 முகவரைகள் ஆவதுளால்....
 முதற்கோணலில்லாமல்
 முன்னேறும் மனத்துள்ளிவும்,
 முன்னெடுப்பும், முயற்சியுமாய்...
 முகவரிகளில் வெளிக்கும்!

ஏறவூர் தாண்ர

வினாசல் வீரக்டூடு

மிதுனன்

மழபெய்யும்;

வைகாசியில் கண்ணகை அம்மன்ட கோவில் கதவு துறந்து குஞ்சியும் முடிஞ்ச புறகுதான் மழயக்காணலாம். இன்னும் கொஞ்ச நாளையால் குடு தணிஞ்சி எல்லாம் சரி வந்திடும். கவலயள உட்டெறிஞ்சிபோட்டு உண்ட வேலையப்பார்.

போன வருசத்தப்போல இந்த வருசமும் நம்மட கண்ணகி இலக்கிய விழாவையும் வெகு சிறப்பாக நடத்தப் போறாங்களாம். அதுக்கான ஏற் பாடுகள் எல் லாம் நடந்து கொண் டிருக்கு. நம் மட புதுக்குடியிருப்பிலதான் இந்த முற கண்ணகி இலக்கிய விழாவ நடத்தப்போறாங்களாம்.

நான் எவ்வளவோ சொல்லியும் நீ போன வருசம் புளியந்தீவில நடந்த அந்த விழாவுக்கு வரல்ல. இந்த முறையும் தப்ப உட்டிராத இப்பவே ஆயத்தமாக இரு.

போன வருசத்தைவிட இந்தவருசம் விழா சிறப்பாக இருக்கும். புதுக்குடியிருப்புப் பொடியன்களும், சனங்களும் உசாராக இருக்கும். மறந்து போயிராத, நான் புறகு விழா சம்மந்தமான நோட்டில்களக் கொண்டுத்தருவன். நம்மட ஊருக்குச் சொந்தமான கண்ணகித்தாய்க்கு இப்பிடியான விழாக்கள் எடுக்கிறதால் நம்மட ஊருக்கும், நமக்கும் வருசமெல்லாம் நல்ல செழிப்பும், குஞ்சமையும் உண்டாகும். கோவிலுக்குப் போறதும், கும் பிடிருதும் வருசாவருசம் நாம செய்யிறதானே! அதுவும் வேணும்தான். இப்படியான விழாக்களைக் கொண்டாடுதாலதான் நம்மட வாழ்க்கையில் செஞ்சளிப்பும், நல்ல முன்னேற்றமும் வரும். இப்படியான விழாக்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளையும் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேணும். ஒழும்பொழும்பு, நம்மட கிராமத்திலவிருந்து ஒருவடிவான கூத்த இந்த முற கொண் டுபோக வேணும். சரி, நாளொருக்கா ஊட்ட பொயித்துவாறன்.”

“என்னா சீனி குத்துக்கல்லாட்டம் அப்படியே குந்திக்கொண்டிருக்கா? நான் காலம்புற ரவுணுக்குப் போகக் குள்ளூயும் பாத்தன். இப்ப திரும்பி வரக்குள்ளூயும் பாக்கிறன். நீ உசம் பாமல் அப்படியேதானே இருக்கிறா? என்ன உனக்கு நடந்த? ஊட்டில என்னவும் பிரச்சினையா?

என்ன! மழத்தன்னியில்லாம வயல், வட்டடயெல்லாம் தீஞ்சி பொயித்தா?

அதப்பத்தி வீணாக யோசிக் கிறா? இந்த மாசத்தில் காலனில வழ மையாக இப்பிடித் தானே இருக்கும்; வைகாசி புறந்தாத்தான்

‘செங்கதீர்’ அண்டுச் சந்தூ : ரூ 1000/--க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

★ “செங்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

★ மக்கள் வங்கி (நகர்க்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றுக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

★ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெற்றுக் Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

யுனിവ ഓഡി: DS/ MN/C/BR/1659

രാഞ്ചലും

പിഡ്മി നീംമൻട ചന്തർ

ഉംകൾ അയ്ക്കു ശമ്പന്തമാനം എന്തെ പിരശ്ചിന്തനയാണോവുമ്

- ശ്രീ പേര്സിയൽ (കോൾട്ടൻ, പേര്‌സ്)
- ശ്രീ മുഴി (ലെറ്റർഗ്ഗറ്റിംഗ്, കലരിംഗ്)
- ശ്രീ പെഴു കെയാർ
- ശ്രീ മിനി കെയാർ
- ശ്രീ ഗുക്കപ്പരു. അനാവസിയ മുഴി നീക്കകൾ.

തൊസ്റ്റപു കൊൺംഗ്വകൾ

കേന്തിയാവിലിൽ വിച്ചു ഡായിർഷി പെൻ പിഡ്മിഷിയൻ

രാഞ്ചൽ കരുണാ

ക്ല.29, തണ്ണൻറു കിന്നർഹി വീതി,

പാലമേൻമട്ടു,

മട്ടക്കാലപ്പട്ട.

തൊ.ഫോ: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000

Digitalized by Asolkapan Foundation
poolaham.org/avayanaham.org

അമൃതപുരം ഫോറും, 126/1, കുമ്മാൻ, പാലക്കാട്, കേരളം, 670 022 | ഫോൺ: +91 9652227170